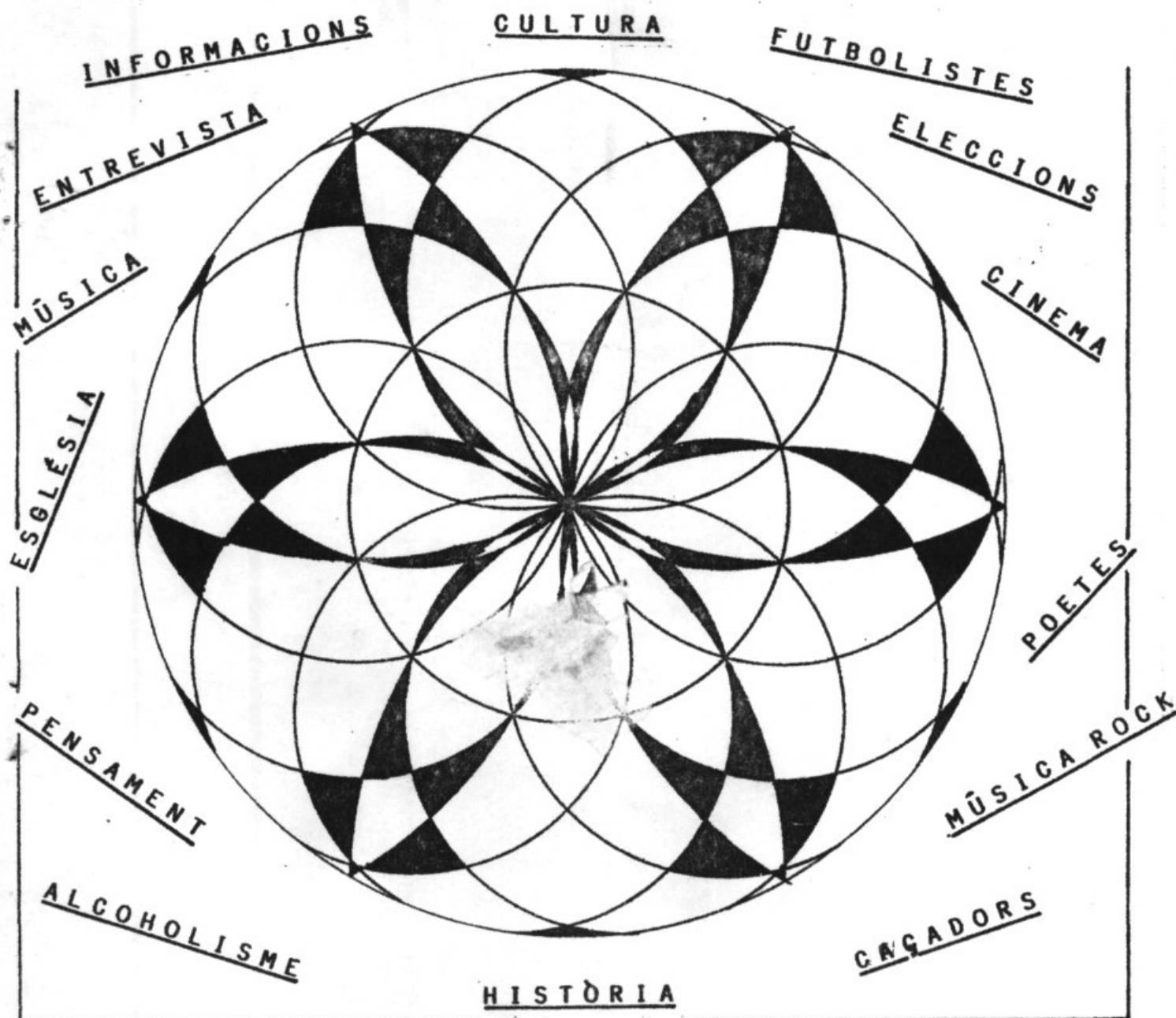

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

Nº 18. 15 DE JULIOL 1983. DEPÒSIT LEGAL PM 625/1983

EL GRA D'ARENA

COM SI RES, HEM ARRIBAT AL TERCER ANIVERSARI DE LA SORTIDA DEL NOSTRE Nº 0 EL 1 D'AGOST DE 1983. EL CAMÍ OBERT SEMPRE A DAVANT, TOT PLÈ DE LES INCERTESES I LES DIFICULTATS INEVITABLES, JUNTAMENT AMB ALGUNES ALEGRIES -PER QUÈ NO RECONÈIXER-HO-, HAN ESTAT EL NOSTRE TERRENY A CONRRAR.

HEM INTENTAT ESSER CONSCIENTS DE LES NOSTRES LIMITACIONS, I ESSER CONSEQÜENTS AMB ELS PRINCIPIS MANTENGUTS DES DEL COMENÇAMENT. VEIM BEN CLAR EL SENTIT I VOCACIÓ QUE TÈ LA NOSTRA REVISTA, MÉS FORMATIU QUE INFORMATIU, MÉS CULTURAL QUE POLÈMIC.

DE L'ESTIL QUE VEIM A TOTES LES REVISTES QUE REBEM DELS ALTRES POBLES DE MALLORCA, N'HEM ANAT COPIANT LO QUE MÉS MOS HA AGRADAT, I EN CAP MOMENT MOS HEM SENTIT COM A ORGANISME ÚNIC QUE MANEJA LA CULTURA D'UN POBLE, SINO TANT SOLS, -BEN CONSCIENTS EN SOM-, UNA PETITA PART, NO AGRADABLE A TOTS (COSA IMPOSSIBLE), PERÒ SÍ A MOLTS, DEL GRAN CONJUNT DE REALITATS QUE CONFIGUREN LA MANERA D'ESSER D'UN POBLE. TOTS ELS QUI AMB BONA VOLUNTAT VULGUIN TREBALLAR A LA REVISTA, HI TENEN LES PLANES OBERTES. SOM CONSCIENTS DE TOTES LES LIMITACIONS QUE HEM ANAT COMPROVANT, PERÒ QUEDA BEN CLAR DINS NOSALTRES LA PRÒPIA VOCACIÓ D'ESSER UN DEL TANTS DE GRANS D'ARENA.

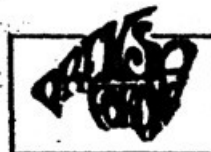
LA REDACCIO

TOTS ELS QUI HEM FET REALITAT LA REVISTA "SANTA EUGÈNIA", VOS DESITJAM UNES "BONES FESTES" PATRONALS DE SANTA EUGÈNIA, AL PRIMER DIUMENGE D'AGOST DE 1986. MOLTS D'ANYS!

EDITORIAL	1ª PLANA
INDEX	2
ESGLÉSIA: CARTA CRISTIANA Nº 18	3
LA CADIRA BUIDA	4
TESTAMENT ESPIRITUAL	5
DRET A MORIR EN PAU	6
DEMOGRAFIA	7
MÚSICA	8
INFORMACIONS AGRÀRIES	9-10
LLIBRES	11
NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA	12
COMPORTAMENT ELECTORAL(1982-1986)	14-16
FESTES I COSTUMS	17-18
DRETS DEL MALALT	19
NOTICIARI LOCAL	20-21
ENTREVISTA (LA METGESSA VINYET ROSÉS)	22-24
MÚSICA ROCK	26
ALCOHOLISME	27 i 25
RACÓ DELS POETES	28
ESCUTS I LLINATGES	30
HISTORIA DEL POBLE	31
CINEMA	32
DEPORTS: CRÒNICA FUTBOL	33-34
ASSAMBLEA GEN.FUTBOL	35
BALANÇ ECONÒMIC FUTBOL	36
ASSAMBLEA GEN.CAÇADORS	37
CUINA	38
PASSATEMPS	39

'REVISTA'
"SANTA EUGÈNIA"

Nº 18.L5 DE JULIOL DE 1986.PUBLICACIÓ BIMENSUAL
REVISTA LOCAL PER LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA
DEPÒSIT LEGAL PM 625/1983.

EDITAT I IMPRÉS A LA PARRÒQUIA DE SANTA EUGÈNIA (MALLORCA)
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:C/J.ANT.12.SANTA EUGÈNIA(MALLORCA)

EQUIP DE REDACCIÓ: NadalTrías Orell,Bernat Sureda Canyelles, Mª Antònia Parets Amengual,
Pep Mulet Canals, Antònia Campaner Mulet, Miquel Coll Isern, Juana Mª Jaume Rigo, Marga-
lida i Mª Magdalena Llabrés Serra, i Xisco Grau, amb la col.laboració d'altres persones
per a la confecció manual de la revista a multcopista.

EQUIP DE DISTRIBUCIÓ: Catalina Miralles, Crespi, Maria Pilar Bascuñana Coll i Cati Rosa-
Canyelles Mariano.

PORTADA: Dibuix Geomètric de TOFOL RIGO.

VINETES: Tofol Rigo,Seb.Bibiloni

CONTRAPORTADA: Mª Crespi.

CARTA CRISTIANA

Nº 18

ALS CRISTIANS I PERSONES
DE BONA VOLUNTAT DE
SANTA EUGÈNIA

Apreciats amics:

Ara que ja ha passat el temps d'eleccions tenc interès en parlar de les coincidències del pensament cristià amb els programes o ideologies polítiques; evidentment no es tracta d'una coincidència total amb cap partit, sino algunes coincidències en alguns punts de quasi tots els partits.

Si únicament fos això un problema d'idees, no tendria tanta d'importància, però el fet de que algunes coincidències es donin du a confondre aquesta "alguna coincidència", amb la identificació amb algun partit determinat.

De principi diguem que el pensament cristià no coincideix amb cap ideologia política, encara que alguns pregoners de partits diguin que el seu és un partit d'inspiració cristiana, motiu pel qual el Papa en reiterades ocasions ha demanat als partits que llevin de la seva denominació tota paraula que signifiqui identificació, com per exemple el de la Democràcia Cristiana. Tals denominacions indueixen a pensar que es tracta d'un partit cristià, i tal cosa no és exacte. És possible que alguns partits puguin tenir més coincidències ideològiques que els altres, però cap representa el cristianisme.

Això no lleva que en unes circumstàncies ben determinades en que es lluita per lo mateix, no puguin treballar junts en un determinat aspecte, com succeeix ara a Sud-Àfrica i a Sud-Amèrica.

Aquestes coincidències tenen una explicació ben senzilla: el cristianisme nos relaciona amb Déu a través de Jesucrist, i aquesta relació en crea una altra de relació entre el cristià i els altres homes -cristians o no-, amb els seus problemes. Els partits polítics o les seves ideologies estan fonamentades precisament en les seves propostes de solució dels problemes dels homes; el cas és que quasi mai és de tots els homes, sino d'un sector d'homes que s'uneixen per a defensar els seus interessos, lo que du a que es produeixi la reacció d'altres homes per defensar també els seus interessos i organitzar el seu partit propi.

Evidentment entre tots aquests interessos, n'hi ha bastants que son coincidents amb els drets bàsics de la persona humana (els "Drets Humans"), i en aquest punt és quan hi ha coincidència amb el pensament cristià, i on els cristians com a tals, -digau-li església, si voleu-, si és precís treballen al costat d'altres homes polítics com a tals.

Un altra punt és el de l'extensió de la ideologia; per la seva naturalesa, un partit restringeix la defensa dels drets que els interessin, que per això s'organitza el partit; en canvi l'església (els cristians)

segueix a la pl.4---

LA CADIRA BUIDA

DIALEG AMB DEU

MANERA DE PRACTICAR-HO:

++ Dedicar uns minuts, cada dia, per a llegir una part, més bé curta de l'Evangeli.

Repetir la lectura, per a una reflexió més conscient.

Llavors, en recolliment d'esperit, pensar una estona en lo que mos parla el Senyor.

++ Després, amb senzillesa i docilitat, intentar comprendre lo que Crist mos vol donar a conèixer.

Aceptar de bona gana lo que Ell mos comunica, segurs de l'amor que mos té!

++ Hem de respondre d'alguna manera al Senyor que desitja el nostre bé i mos concedeix el seu favor.

Per dignitat i cortesia, no podem deixar de respondre al Qui mos dirigeix la seva Paraula.

¿Què podem repondre-li?

Sens dubte, que la nostra millor resposta és dir-li, amb sinceritat, les mateixes paraules i idees que Ell mos ensenyà per

a tractar amb Déu: "PARE NOSTRE, QUE ESTAU EN EL CEL..." (conscient i convinguts de lo que li estam diguent).

++ Té una gran importància acceptar i practicar amb bona voluntat aquest diàleg i tracte íntim i confiat amb Jesucrist, perquè Ell certament mos està esperant amb il·lusió cada dia.

Jesucrist vol convencer-nos del seu amor

Lo que més li importa i desitja és el nostre bé.

Jamai mos abandonarà per molta que sigui la nostra debilitat, esperant sempre que acudiguem a Ell amb confiança.

És per això que Ell desitja trobar-se amb nosaltres diàriament, de lo qual en tenim tanta necessitat.

(és precis ser constants; serà molt útil llegir cada dia a l'Evangeli a continuació del dia anterior).

ve de la plana anterior.

no podrà defensar sols uns drets, sino tots els drets. Normalment l'església actua quan els drets d'uns son trepitjats pels altres. (Trepitjar els drets no és dret de ningú). L'església es posa al costat del que és trepitjat, quasi sempre el més petit. (Parlam de teoria).

L'acusació d'afirca-se en política que això suposa, ja és molt antiga, ja que al mateix Jesús el mataren més que per motius religiosos, perquè políticament les feia nosa. Sant Jaume, de qui dins pocs dies feim festa, va ser mort pel Rei Herodes per tenir contents els jueus, etc.. És possible, quan un hi és dedins, passar-se la mida, però normalment l'aigua no es perd per aquest cantó. Naturalment que aquell contra qui es protesta dels abusos, vol defensar-se'n, maldament sigui acusant els altres de fer política.

El cristià, -sigui sacerdot, frare o seglar-, basicament ha de decidir ell mateix quan ha d'actuar en defensa dels homes germans seus, i ha de decidir a devora qui ho fa. El fet de que hi pugui haver crítiques, no afecta a la naturalesa de l'actuació cristiana.

La identificació tradicional de l'església amb els partits de dreta, al manco a nivell ideològic, està superada, i es poden mostrar avui exemples de l'estar a devora moltes ideologies ben diferenciades, amb l'objectiu únic d'ajudar als homes.

La realitat llavors és realment complicada, molt més de lo que avui ho he presentat, però avui no vull cansar-vos més.

Nadal Trías Orell
Rector de Santa Eugènia.

TESTAMENT ESPIRITUAL DEL

PARE "JOSIMO MORAIS"
(MORT EL PASSAT MAIG AL BRASIL)

EL PARE JOSIMO MORAIS TAVARES, VA SER ASSASSINAT EL DIA 10 DE MAIG DE 1986 A EMERATRIZ, PER DEFENSAR ALS AGRICULTORS DEL NORT DE "GOIAS" EN LA SEVA LLUITA PER LA TERRA. EL 15 DE ABRIL UN PISTOLER DISPARÀ CINQ TIRS CONTRA EL COTXE QUE CONDUÏA EL PARE JOSIMO. EL 27 D'ABRIL, A LA I ASSAMBLEA DIOCESSANA DE TOCANTINÓPOLIS, SABENT QUE ANAVA A MORIR, EL PARE JOSIMO DONÀ AQUEST TESTIMONI QUE POT CONSIDERAR-SE EL SEU TESTAMENT ESPIRITUAL:

"Quiero que entendais que lo que está ocurriendo no es fruto de ninguna ideología o facción teológica ni por mí mismo, es decir, por mi personalidad. Creo que el porqué de todo esto se resume en cuatro puntos principales:

1.- Por haberme llamado Dios con el don de la vocación sacerdotal y yo haber correspondido.

2.- Por el señor obispo don Cornelio que me ordenó sacerdote.

3.- Por el apoyo del pueblo y del Vicario de Xambioá, entonces el padre João Caprioli que me ayudaron a cursar los estudios.

4.- Por haber asumido yo esta línea de trabajo pastoral, que por la fuerza del Evangelio me llevó a comprometerme en esta causa a favor de los pobres, de los oprimidos y faltos de justicia.

"El discípulo no es mayor que su Maestro... Si me persiguieron a mí, también os han de perseguir a vosotros"...

Tengo que arriesgar. Ahora estoy comprometido en la lucha por la causa de los pobres labradores, indefensos, pueblo oprimido en las garras del latifundio. Si yo me callo ¿Quién los defenderá? ¿Quién luchará a su favor?

Yo al menos no tengo nada que perder. No tengo mujer ni hijos ni riqueza... Nadie llorará por mí. Sólo tengo pena de una cosa: de mi madre que sólo me tiene a mí y a nadie más. Pobre viuda. Pero vosotros cuidareis de ella.

El miedo no me detiene. Es la hora de arriesgar. Muero por una causa justa.

Quiero que entendais lo siguiente: todo lo que está ocurriendo es una consecuencia lógica de mi trabajo en la lucha y defensa por los pobres, en favor del Evangelio que me llevó a comprometerme hasta las últimas consecuencias.

Mi vida no vale nada ante la muerte de tantos labradores asesinados, violentados, despojados de sus tierras, dejando mujeres e hijos abandonados, sin cariño, sin pan y sin hogar."

Padre JOSIMO MORAIS TAVARES
(33 años)

"NOTA DE LA COMISSIÓ EPISCOPAL PER A LA DOCTRINA DE LA FE"
"SOBRE L'EUTANÀSSIA"

"DRET A MORIR EN PAU I AMB DIGNITAT"

LA NOTA SOBRE L'EUTANÀSSIA PRESENTADA PER ELS BISBES ESPANYOLS ES MOU DINS ELS PRINCIPIS TRADICIONALS DE LA MORAL CATÒLICA, PRENINT COM A PUNT DE REFERÈNCIA LA "DECLARACIÓ SOBRE L'EUTANÀSSIA" DE LA SAGRADA CONGREGACIÓ PER A LA DOCTRINA DE LA FE, DE MAIG DE 1980.

LA "EUTANÀSSIA", QUE ETIMOLOGICAMENT VOL DIR "BONA MORT", EN L'ACTUALITAT S'ENTEN COM POSAR FÍ A LA VIDA D'UN MALALT -PER ACCIÓ O PER OMISSIÓ- ANTICIPANT TERAPEUTICAMENT LA SEVA MORT. PER CONTRAPOSICIÓ LA DISTANÀSSIA CERCA IMPEDIR O SUSPENDRE EL PROCÉS DE MORT BIOLÒGICA DEL MALALT. ENTRE LA EUTANÀSSIA QUE APROXIMA A LA MORT, I LA DISTANÀSSIA, QUE LA RETRASSA DESPROPORCIONADAMENT, HI HAURIA QUE SITUAR-HI LA "ORTOTANÀSSIA", "LA MORT AL SEU TEMPS."

VAT AQUÍ LO MÉS DESTACAT...

(...)En la recent literatura s'ha estilat el terme "acarnissament terapèutic" per a referir-se a l'acció mèdica, centrada en prolongar la vida del malalt, però que pot esser extraordinàriament cruel per al malalt, ja que significa l'allargament d'un procés irreversible, acompanyat de dolors i angúnies considerables. Es solen citar exemples de personalitats famoses la mort dels quals aixecà la sospita en l'opinió pública de si no s'havia caigut en el citat "acarnissament terapèutic"

(...)Avui torna a ser aguda la discussió sobre l'eutanàssia. En aquest fet incideixen una sèrie de factors: el procés de secularització, la crisi dels valors religiosos en el món occidental, l'absolutització de la llibertat de la persona, que du a afirmar que el pacient terminal té el dret de disposar de la seva pròpia vida, si així ho vol.

(...)En el nostre país es senten veus que afavoreixen l'acceptació de l'eutanàssia.

DISTINTES SITUACIONS.

(...)Per a la fe cristiana, la vida humana és un valor fonamental, però no el bé absolut, que hagi de ser salvaguardat de forma incondicional. Aquesta valoració de la vida humana ha estat present en la tradició moral catòlica; l'Església mai ha admès l'anomenada eutanàssia activa(o positiva) directa, és a dir, l'acció amb la que es pretén exclusivament acabar la vida d'un pacient o accelerar la seva mort. Tal pràctica és un atentat contra la indisponibilitat de la vida humana.

Però la tradició de l'església ha admès, basant-se en el principi de doble efecte, la

llegitimitat del recurs a calmants (per exemple certs derivats de la morfina), encara que la seva administració pogués ocasionar indirectament un abreuament de la vida. La mateixa moral catòlica, basant-se en la distinció entre medis ordinaris i extraordinaris o, millor dit, proporcionats i no proporcionats, afirma també que la medicina no està sempre obligada a fer tot lo possible per allargar la vida d'un pacient. Existeixen situacions en les que és legítim, i inclús i tot habituals, que únicament serveixen per allargar abusivament el procés irreversible de morir.

Així s'expressava el document "Declaració sobre l'eutanàssia" de la Sagrada Congregació per a la Doctrina de la Fe: "Ningú pot autoritzar la mort d'un ser humà innocent, encara que es tracti d'un malalt incurable o agonitzant. Ningú pot demanar aquesta acció homicida per a si mateix o per a altres, confiats en la seva responsabilitat. Cap autoritat ho pot legitimar o permetre-ho. És una violació de la llei divina, una ofensa a la dignitat humana, un crim en contra de la vida i un atemptat contra la humanitat." Aquesta declaració refua, consiguement, l'eutanàssia positiva directa.

Però la "Declaració sobre l'eutanàssia" afirma, a més, que sempre és lícit acontentar-se amb els medis ordinaris i habituals que la Medicina ofereix. Hi ha, tantmateix, teràpies actuals que suposen sèrios perills o suposen unes despeses exagerades, l'aplicació dels quals no pot considerar-se com a obligatòria. El no utilitzar aquestes teràpies no equivaldria al suïcidi: significaria més bé "o simple accep-

BAPTISMES: (1-6-86) BARTOMEU CAPÓ SUREDA, FILL DE BARTOMEU I JERÓNIA.
!ENHORABONA AL NOU BATIAT I ALS SEUS PARES!

MATRIMONIS: (14-6-86) PEP MULET CANALS AMB ANTÒNIA CAMPANER MULET.
ENHORABONA A AQUESTS NOUS ESPOSOS, REDACTORS DE LA
NOSTRA REVISTA "SANTA EUGENIA".

BODES DE PLATA: 16-5-61 GABRIEL SANTANDREU COLL AMB MARIA MIRALLES POU.
27-6-61 MANUEL GUAREÑO ARAUJO AMB MA PIEDAD GARCIA CANDELA
30-6-61 JOSÉ ABELLA MEDIAVILA AMB ROSA RIGO VIDAL
!ENHORABONA, I QUE POGUEU ARRIBAR BONS A LES D'OR.

DEFUNCCIONS: 20-5-86 JOSEP VERT NICOLAU (79 ANYS)
7-7-86 BERNAT PARETS SANTANDREU (90 ANYS)
!DESCANSAU EN LA PAU DEL SENYOR!

CAIXA DE BALEARS

"SA NOSTRA"

LA "CAIXA DE BALEARS" - "SA NOSTRA", I
ELS NOSTRES VOLUNTARIS SOCIS DE MANTENIMENT
CUBREIXEN L'ECONOMIA DE LA NOSTRA REVISTA
"SANTA EUGENIA"

LA "SETMANA" QUE FA DEU

Som a Felanitx. Concretament a l'església de Sant Alfons. Aquest temple neogòtic, d'inicial disseny concebut pel polifacètic i genial Pere d'Acàntara Penya, serveix de marc a un esdeveniment important. Son dues les raons de l'afirmació: En primer lloc, perquè és de Música; després, perquè enguany se n'acompleixen deu des del seu inici...

D'aquí a poc temps sonaran les veus del Cor de Cambra Studium interpretant Mozart, com dies passats ho feu el cello de Motatu amb algunes Suites de Joan Sebastià Bach.

Deu anys de Música contínua, a Mallorca i a la Part Forana és una fita assenyalada. Dissortadament, en tenim pocs exemples: Vallde-mossa, Pollença i Deià que compten amb un currículum cronològic digne de menció; Bunyola, que ja és un cas molt recent.

No hi ha dubte que aquests incisos musicals dins la quotidianitat de les nostres viles son molt positius. Seria desitjable que cada poble arribàs a trobar el seu moment per a la música; si no és possible a nivell de cycle complet, que ho fos, al manco, a nivell d'alguna diada. Dedicar periodicament unes hores a la Música diu molt a favor d'un Poble i de la seva gent. Deixar assíduament un espai a l'Art és un immillorable sistema per enlairar l'esperit. Els exemples d'aquests pobles, capdavaners en la matèria, haurien de fructificar.

Callau, que el concert comença!
Deixau que la Música soni...

Biel Massot i Muntaner

(Per a l'Associació de Premsa Forana)

N U R E D D U N A

UNA REIVINDICACIO POPULAR

Dies passats he tengut l'oportunitat de col·laborar en una representació escolar de la versió abreujada de La Deixa del Geni Grec, de l'eminent Costa i Llobera. Juntament amb Joan Deià i Margalida Barceló, que se'n cuidaven del decorat i del vestuari; i baix la coordinació d'esforços i direcció de l'experta mà de l'Amic Pere Estelrich, he passat unes hores realment profitoses amb els al·lots, recreant la música d'aquella gent... música, en veritat? Tal volta seria millor parlar d'ambientació sonora, perquè és quasi segur que la tribu de l'Alzina no assaboria aquest Art tal com l'entenem avui: hi mancaven elements; el rapsoda grec, en canvi, ja devia entonar cants amorosos amb un ritme ben determinat al servei d'alguna inspirada melodia.

Tot plegat me du a pensar en la Música que el pare Massana posà a la trama fatal de Nuredduna i Melesigent ara farà quaranta anys. No em consta que des de la seva estrena al Principal, en versió concert de la Simfònica de Mallorca dirigida per Eakay Ahn, s'hagi representat la sublim obra del poeta pollencí

convertida en llibret operístic per Miquel Forteza, ni tansenvulla s'hagi repetit en concert. I és una llàstima. Si la música està a l'altura del poema es podria convertir en una d'aquelles obres que figurassin com a monument del nostre Art, en efectiva representant de la nostra Cultura. Consider que és una reivindicació a fer, si no al muntatge escènic complet sí, al manco, una audició de la part musical, dirigida en primer lloc a les formacions instrumentals i vocals de l'Illa, i en segona instància -com impulsors- a les institucions Autòctones. La suggerència és a l'aire; si més no, es podria estudiar...

Una vegada més la màgia del Teatre ens ha fet cavil·lar. La sala d'actes de Sant Gaietà ha esdevengut escenari de la renovació de l'etern tema de l'Amor i de la Mort. Eros i Tanatos s'han enfrontat, un cop més, en la mítica lluita... i la Primavera n'ha estat testimoni.

Biel Massot i Muntaner
(Per a l'Associació de Premsa Forana)

INFORMACIONS AGRÍCOLES

D'ENTRE LES INFORMACIONS PERIÒDIQUES QUE EL GABINET DE PREMSA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA I DEL CONSELL INSULAR REMETEN A LA NOSTRA REDACCIÓ, EN REPRODUÏM ALGUNES FACILITADES PER LA CONSELLERIA D'AGRICULTURA I PESCA DE LA C.A.I.B. DEL PASSAT MES DE MAIG.+++++

DETECTADA "NEGRILLA" O "MASCARA" EN ELS NOSTRES OLIVARS.

Ultimament s'ha detectat en un gran nombre d'olivars d'aquesta Comunitat, la presència d'un bolet (CAPNODIUM OLEOPHILUM) conegut vulgarment com a "negrilla" o "mascara", el qual està causant danys als olivars.

La formació d'aquest bolet és conseqüència de l'existència en els arbres, de la plaga coneguda com a "caparreta".

Després de les anàlisis corresponents per part dels tècnics de la Conselleria d'Agricultura i Pesca de la C.A.I.B., es coneixen les causes que han permès l'aparició d'aquesta plaga:

- Tractaments de la mosca de l'olivar amb productes inadequats, com el FENTION (Lebaycid).
- Falta de poda i aclariment dels arbres.
- Tractament realitzat en moments poc propicis.

SOLUCIONS I TRACTAMENTS

Per evitar que aquest bolet, que produeix una considerable baixa de producció i una qualitat molt dolenta del fruit, s'aconsella que:

- S'aclarin i podin els arbres, procurant que el sol penetri en l'interior.
- S'eviti el tractament amb productes que no s'especifiquin concretament contra la mosca de l'olivar.
- Es tractin en els moments adequats contra la cotxinilla, seguint les normes que es donen en els Bolletins d'Avisos que publica el Departament d'Agricultura de la Conselleria.
- S'efectui una aplicació dels productes que s'hagin d'utilitzar, procurant que l'arbre quedi ben banyat.

Per aquest tractament s'aconsella l'us de "Carbaril"(Sevin), "Fosmet", "Metiadiol", "Promecrab" o "Quinalfos"(Ekalux).

Per ampliar aquesta informació, els interessats es poden dirigir al Departament d'Agricultura de la Conselleria.+

—0—

Detectada la "varraosis" a Girona.

MESURES DE CONTROL DE LES SEVES ABELLES.

Tots els apicultors de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears han d'extremar al màxim, les mesures de control de les seves abelles, així com els contactes amb els altres apicultors d'altres Comunitats i evitar la importació d'abelles vives.

Aquesta postura motivada per un avís de la Direcció General de la Producció Agrària del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació on es fa esment de la diagnosticació de la malaltia parasitària denominada "varraosis" en el municipi de Puigcerdà, província de Girona.

La Varraosis és una malaltia parasitària procedent d'Àsia, que afectà al començament, a l'abella salvatge i, posteriorment, a la domèstica. Es diagnosticà la malaltia l'any 1965 a la U.R.S.S., i es va escampar d'allà cap a Europa. A França, zona d'alta importància per la seva proximitat amb Espanya, es detectà per primera vegada a 1982 en el departament de Baix Rhins. Així mateix, diverses comunicacions dels Serveis Oficials del país gal, informaren de la presència de l'esmentada malaltia en els departaments dels Pirineus Orientals d'Ariege i Haute-Garonne, limítrofes amb les províncies de Girona, Lleida i Huesca.

Per tot això, la Conselleria d'Agricultura i Pesca de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aconsella als apicultors que compleixin allò ordenat a la circular de 17 d'abril de 1985 i particularment l'ordre de prohibició d'entrada abelles vives en aquesta Comunitat.

Així mateix, el Departament de Sanitat Animal d'aquesta Conselleria queda a disposició de tots els interessats per tal de mantenir netes les nostres illes d'aquesta malaltia i sol·licita la màxima col·laboració de tots els apicultors de la Comunitat Balear.+

—0—

continúa a la plana següent.-----

RECUPERACIO D'ANELLES D'AUS ANELLADES.

El servei per a la Conservació de la Natura-lesa (SECONA), que depèn de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, sol·licita la col·laboració de totes les persones, en especial dels caçadors, que localitzin un au anellada. Cada any milers d'aus són anellades a Europa, amb la finalitat de conèixer la seva biologia (edat, mortandat, moviments migratoris, àrees d'hivernada, etc.). Cada anella du un número i així cada au té una marca personal i intransferible.

L'any 1984 s'anellaren a Balears 11.000 aus de 107 espècies. Enguany, el Ministeri d'Agricultura ha subvencionat una campanya

d'anellament de migrants de tardor en el Mediterrani espanyol, i s'han marcat durant dos mesos i mig, unes 42.000 aus de més de 100 espècies, de les quals, unes 10.000 es feren a Mallorca i Menorca.

Tot això suposa un esforç i requereix la col·laboració de tots i especialments, dels caçadors, sense l'ajuda dels quals, moltes d'anelles no es recuperarien. Qualsevol persona que trobi una au anellada ha de treure l'anella, aferrar-la a un escrit i indicar la data, lloc, forma de captura i les senyes particulars. Aquesta informació s'ha d'enviar a la Conselleria d'Agricultura i Pesca. SECONA. Passatge Guillem de Torrella, 1-7ª planta. 07002.Palma de Mallorca.+++

-ve de la pl. 6.

tació de la condició humana, o desig d'evitar la posta en pràctica d'un dispositiu mèdic desproporcionat als resultats que se'n podrien esperar, o bé una voluntat de no voler imposar unes despeses feixugues per a la família o a la col·lectivitat. Davant la imminència d'una mort inevitable... és lícit en consciència, prendre la decisió de renunciar a uns tractaments que procurarien únicament una prolongació precària i penosa de l'existència, sense interrompre, no obstant, les cures normals degudes al malalt.

En conseqüència amb els principis anteriors, la Declaració reconeix com a llegítim "el dret a morir amb serenitat, amb dignitat humana i cristiana" També prefereix parlar de medis "proporcionats i desproporcionats" en lloc de "ordinaris i extraordinaris": a l'hora de valorar el caràcter desproporcionat d'una teràpia no tant sols s'han de tenir en compte els costos i complexitat, sino que s'han de ponderar les seves dificultats i riscos, les possibilitats d'èxit, les condicions del malalt i les seves forces físiques i morals.

Tot això significa que s'ha de valorar positivament lo que alguns anomenen "ortotanàssia", és a dir, la mort al "seu temps", respectant la dignitat humana del pacient i evitant-li abusives prolongacions de la seva vida. Comprenem que no és bò de fer aplicar aquests principis a les complicades situacions concretes que poden presentar-se i, sobretot, és molt comprensible que el personal sanitari -pel fet de la seva professió i per la seva formació al servei de la vida del malalt- no renunciï a aplicar quantes teràpies tenguí a les seves mans. Però també s'ha de afirmar clarament que ni la Medicina ni la Enfermeria estan obligades a fer tot lo possible per allargar l'existència, a vegades merament biològica, del malalt; que hi ha situacions en les que lo més humà i lo més cristià és permetre que el pacient pugui morir -comptant amb la pròpia opció o la dels seus familiars- en pau i amb dignitat.

JO, LA TEVA MARE
CHRISTIANE COLLANGE.
ED. ALTAFULLA. BARCELONA 1985.

Christiane Collange, periodista, escriptora i mare de família numerosa, ha dedicat diversos llibres a diferents aspectes dels canvis que el món actual registra la vida personal i familiar. Entre les seves obres destaquen Un hogar és una empresa, Vull tornar a canostra, i La febre del divorci. És filla del periodista Emile Servan-Schreiber, i començà també en aquesta professió en el diari L'echos, i seguí en el setmanari L'Express, del que en va ser Redactora en Cap des de 1964 fins a 1969. Fundà i dirigí la revista Madame Express. Ha estat redactora en Europe N° 1 i editorialista de Elle.

En el llibre Jo, la teva mare, Christiane Collange examina una situació realment moderna: la postadolescència, és a dir aquests anys, cada vegada més numerosos, en els que els pares i fills viuen a una mateixa casa sense compartir la mateixa vida.

Les reflexions de l'autora, basades en la pròpia experiència i en testimonis de molts de pares,

tenen un doble objectiu: desculpabilitzar els pares i responsabilitzar els joves.

"Els joves -constata Christiane Collange- es dirigeixen a nosaltres en un nou registre, el de la franquesa i de la desenvoltura. Ens toca respondre'ls en el mateix tò"

Això és lo que fa l'autora amb humor, claretat, franquesa i precisió, però al mateix temps amb ternura.

És un llibre que pot interessar a tots per un igual, pares i joves, al permetre'ls llegir coses que no sempre tenen el valor de dir-se.

200.000 exemplars venuts a França, i en traducció a les principals llengües del món.

Aquesta edició en català està esgotada. En podeu llegir una en castellà Yo, tu madre, de Ed. Sex Barral, Barcelona 1986, 6ª edició.

TERTOLIA A CIUTAT
JAUME VIDAL ALCOVER.
GALBA EDICIONS. BARCELONA 1976.

L'any 1946 la nostra literatura, i la cultura catalana tota, havia de viure d'amagat i el seu refugi eren les tertúlies casolanes, al bell redós d'uns amfitrions hospitalaris i difels.

Aquesta novel·la, -que és el text preliminar d'una sèrie integrada per quatre volums més, amb el títol Els anys i els dies, és la fitxació d'una d'aquestes tertúlies, un capvespre de la seva existència, la reincorporació d'un jove a la vida ciutadana, d'aquella ciutat de Mallorca, després dels obligats anys d'estudi a la Universitat, i els inicis de la descoberta per art seva del món on va néixer i on probablement passarà tota la seva vida.

Jaume Vidal i Alcover va néixer a Manacor el maig de 1923 i hi va passar la seva infància, però la major part de la seva vida, des dels

10 anys, l'ha feta a Ciutat de Mallorca, apart de les llargues estades, per raó d'estudis, a Madrid, a Barcelona i a València.

Ara, des del 68, resideix habitualment a Barcelona. Va començar a escriure devers l'any 42; primer poesia; després, ben aviat, novel·les, contes i teatre. Des del 52 col·labora a la premsa diària (de Barcelona i Mallorca) i a diverses revistes. Té publicats 6 reculls de poemes, 2 de contes, 3 de novel·les i ha estrenat 4 peces de teatre, 2 de teatre de cabaret i 2 adaptacions teatrals de sengles rondalles mallorquines.

Ha fet també alguns treballs de crítica literària i de teoria i d'història de Literatura. És professor de literatura catalana a la Universitat.

II CONGRÉS IN-
TERNACIONAL DE LA
LLÈNGUA CATALANA
MCMVI 86

CONCLUSIONS GENERALS (1ª PART)

D E L

II CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLÈNGUA CATALANA

O. LA LLÈNGUA ES UN ELEMENT DETERMINANT EN ELS PROCESSOS D'AFIRMACIÓ DELS POBLES.

És evident que, arreu del món, estam assistint a un moviment d'afirmació dels pobles que no disposen del seu pla govern. El primer signe d'identitat és la possessió d'una llengua pròpia, la qual esdevé element cabdal d'aquell procés de recuperació.

Qualsevol actitud negativa o de reticència envers aquestes llengües no pot tenir altra fonament que la voluntat política de dominació. En aquest sentit, un capteniment d'agressió més o menys encoberta pot qualificar-se de genocidi cultural.

Les CONSTATAcions més generals que feim sobre la situació actual son les següents:

1. Des d'un punt de vista estrictament jurídic, l'oficialitat del català, llevat d'Andorra, no pot considerar-se satisfactòria. Malgrat la virtualitat plena de la doble oficialitat i del caràcter de llengua pròpia a Catalunya, al País Valencià i a les Illes, la normalització és perturbada, en contra dels preceptes del respecte i protecció de les llengües oficials a l'article 3.3. de la Constitució, per actituds concretes de les Corts Generals, del poder executiu, particularment en els recursos contra les disposicions normalitzadores, i dels tribunals. No bostant el caràcter limitador de l'actual marc jurídic, és cert que les administracions públiques i privades i els ciutadans no treuen profit del marc legal vigent.

2. Respecte a l'ensenyament hem de constatar que el dinamisme de certs membres de la comunitat educativa, especialment de pares i mestres ha obert els camins cap a la normalització lingüística en diversos graus als Països Catalans.

Respecte al professorat de tots els nivells educatius constatarem que hi alternen posicions decidides amb posicions indiferents i antagòniques, i no hi ha cap dubte que l'opció lingüística del centre escolar depèn, a més dels mitjants humans, de la actitud dels professors. D'altra banda, continua

l'arribada d'ensenyants forasters que desco-neixen totalment la nostra llengua i la nostra realitat nacional. La situació s'agreuja perquè no disposam d'un pla seriós de reciclatge del professorat i perquè no hi ha una política clara de provisió de places.

3. La presència catalana en els mitjans de Comunicació és irregular i variable en les diverses terres catalanes i segons els diversos mitjants. De fet constatarem:

- una avenç esperançador de certs mitjants de comunicació (televisió i edició de llibres).
- un avenç insuficient en altres sectors (ràdio, premsa i publicitat).
- la pràctica absència en altres sectors (cinema, vídeo, discografia).

Som lluny, doncs, d'haver assolit la plena normalització en els mitjants de comunicació.

4. A pesar de la progressiva incorporació del català a diferents sectors, es constata en alguns indrets, una regressió de l'ús familiar de la llengua catalana. En aquest sentit creim que per la recuperació lingüística i cultural de la nostra societat, no només cal la producció de lleis i la incorporació del català a diferents sectors públics, sino la modificació profunda de les actituds i comportaments lingüístics de la població, i especialment dels catalanoparlants.

La constatació d'aquesta situació complexa, variada, asimètrica i encara no prou coneguda, ha permès d'elaborar pel Congrés tot un conjunt de PROPOSTES, les més importants de les quals passam a considerar:

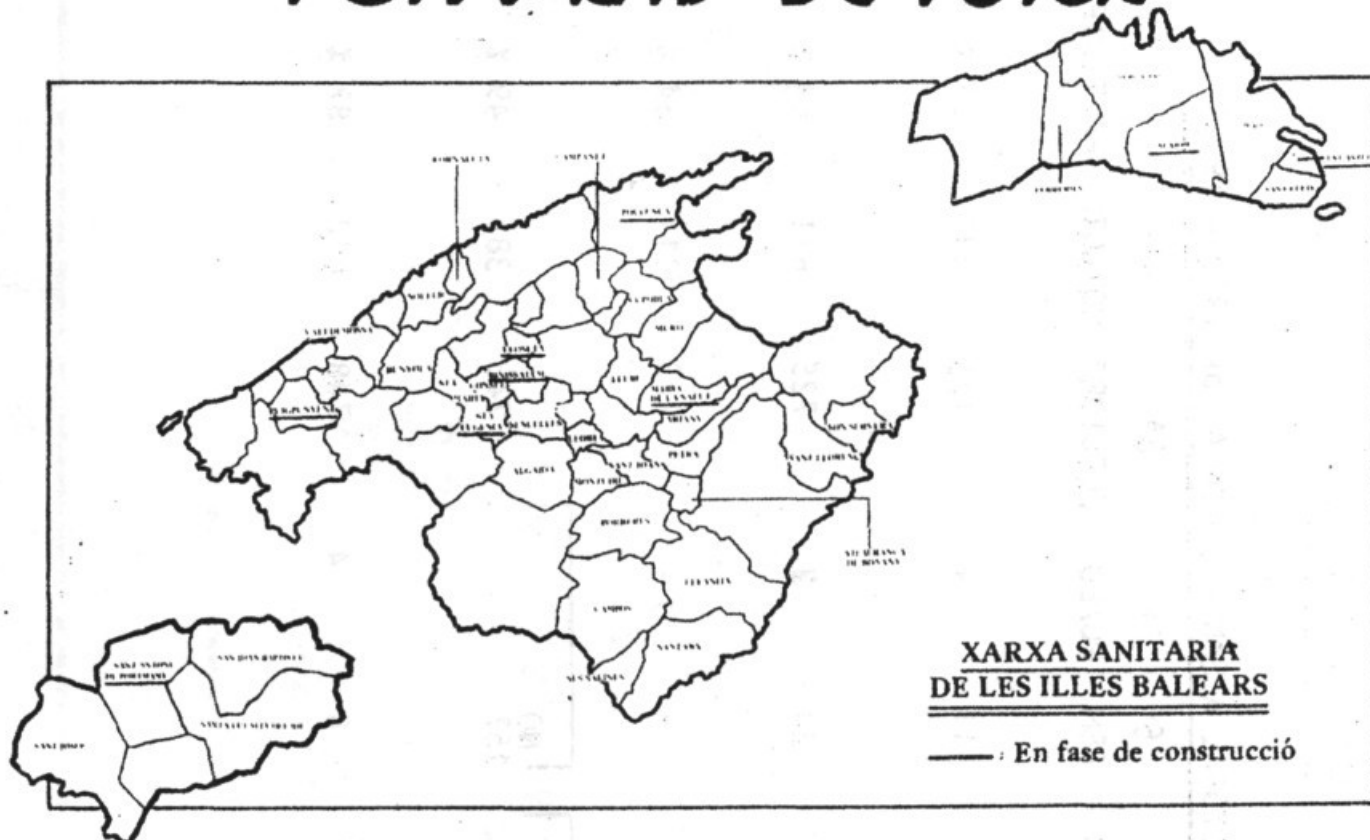
1. PROPOSTES CONJUNTES I GLOBALES DE TOTES LES AREES.

Proposam que es creï un organisme amb representants de les administracions dels diferents territoris de parla catalana, a fi de coordinar i impulsar les tasques destinades a accelerar el procés de normalització de la llengua catalana, tot seguint l'exemple del tractat signat entre Bèlgica i Holanda per al neerlandès.

continúa a la plana 25.

"SANITAT BALEAR PER A TOT HOM"

FONAMENTS DE FUTUR

LA CONSELLERIA DE SANITAT I SEURETAT SOCIAL DEL GOVERN BALEAR TE, COM A UN DELS OBJECTIUS FONAMENTALS DOTAR A TOTES LES LOCALITATS DE LES ILLES BALEARS, D'UN CENTRE SANITARI ADEQUAT A LES NECESSITATS DE CADA POBLE.

AQUESTA POLITICA DE DOTACIO DE CENTRES SANITARIS HA FET POSSIBLE QUE ACTUALMENT FUNCIONIN AMB UN RENDIMENT OPTIM 34 CENTRES, REPARTITS EN TOTES LES ILLES I QUE N'HI HAGI 14 A PUNT D'INCORPORAR-SE A LA XARXA SANITARIA. AIXO IMPLICA UNA COBERTURA SANITARIA DEL 60 %. EVIDENTMENT, EN-CARA QUEDA CAMI PER RECORRER. NO OBSTANT, A HORES D'ARA HI HA 6 PROJECTES EN FASE DE REDACCIO I S'ESTAN ESTUDIANT LES PROXIMES INVERSIONS QUE AFECTARAN UN TOTAL DE 10 POBLES.

PERO, S'HA DE DIR QUE LES OBRES I L'EQUIPAMENT D'AQUESTS CENTRES SANITARIS NO HAURIA ESTAT POSSIBLE SENSE LA COLLABORACIO DE TOTS I CADA UN DELS AJUNTAMENTS QUE S'ACOLLIREN AL PLA D'INVERSIONS DEL GOVERN BALEAR.

GOVERN BALEAR

Conselleria de Sanitat i Seguretat Social

SANTA EUGÈNIA
REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

GRÀFIC 1

COMPORTAMENT ELECTORAL A SANTA EUGENIA (DE 1982 A 1986)

	1ª	2ª	3ª	4ª	5ª	6ª	7ª	8ª	9ª	10ª	11ª
	PSOE	AP	CDS	UM	PRD	PSM	PC/EU	ELECTORS	VOTANTS	PARTICIPACIO	ABSTENCIO
LEGISLATIVES NACIONALS 1982	101	249	30	-	-	11	-	725	391	54 %	46 %
PARLAMENT BALEAR 1983	49	217	-	306	-	24	3	725	611	84 %	16 %
MUNICIPALS 1983	+	245	-	350	-	-	-	725	611	84 %	16 %
REFRENDUM OTAN 1986	SI 188					NO 157		748	381	49 %	51 %
LEGISLATIVES NACIONALS 1986	111	248	83	-	157	8	4	748	612	82 %	18 %
		CP			UM+PRD						

COMPORTAMENT ELECTORAL A SANTA EUGENIA

(DE 1982 A 1986)

VALORACIO SOCIOLÒGICA

Una valoració del comportament electoral pot tenir una utilitat i sentit polític de cara a una anàlisi de programes, estratègies, imatge, etc. El nostre treball és més modest, simplement una valoració sociològica de la qual se'n poden treure altres connotacions que la sociologia valora amb independència de l'aspecte polític; és a dir: la valoració política va més enfora, la sociològica simplement analitza les dades.

A partir de les Eleccions Legislatives de 1982 fins a les Legislatives del 1986, hi hem d'insertar, les Eleccions al Parlament Balear, les Municipals i el Referendum sobre l'Otan.

D'entrada és digne d'observar l'interès de participació en les Parlament/Municipals de 1983 (un 84%) respecte de les Legislatives de 1982 (un 54 %). És també de destacar l'augment de les Legislatives de 1986 (un 82 %) en front de les Legislatives de 1982 (un 54 %).

També a nivell de participació és interessant notar que el Referendum Otan tan sols conseguí un 49 %, és a dir sols un 60 % de la participació anterior. És explicable: Si bé el SI i el NO estaven referendats per diferents forces polítiques, l'elector -en general- no hi tenia res que perdre a curt plaç. Part del SI de la Otan era un votar lo que proposa el Govern, i altres per convenciment. Possiblement el NO era gairebé tal qual. També s'ha de tenir en compte l'abstenció (el 51 %) normal; hi ha que afegir-hi la posició abstencionista d'una força política, si bé la gent -en general-, així com no entenia del tot el SI, tampoc entenia l'abstenció, tant és així que militants d'aquest partit votaren: uns que SI, i altres que NO.

El nivell d'interès de participació en les del Parlament venia clarament condicionat per les Municipals de 1983. Els vots que tenen a les del Parlament el PSOE-49, PSM-24 i PC-3, són els que falten a les candidatures de AP i UM a les Municipals, quasi mitat i mitat.

En quan a la 1ª columna (PSOE) hi ha que dir que 101 vots són molts a Santa Eugènia, tenint en compte que els socialistes no formaven en el govern anterior. Pot explicar-se per la 1ª votació juvenil i per l'esfondrament a nivell nacional del partit llavors al Govern UCD. Però l'any següent el poble tant sols les dona 49 vots als socialistes (un 51 % manco)

com a signe de correcció o viratge, o un cert descontent. El fet de que a 1986 tinguin 10 punts més que al 1982, és una reacció dels qui volgueren una opció no de dretes i dels qui sempre voten al qui comanda, i tenint en compte que el PSOE a Santa Eugènia, no es presentava com a força política alternativa als partits locals.

No hi cap dubte de que a la Columna 2ª (de AP) hi ha que fer notar la gran proximitat de les seves dades (249 a 1982), (245 a 1983 -Municipals) i (248 a 1986 -en CP-). Aquesta proximitat pot interpretar-se com una constància electoral, de voluntat de permanència dins la dreta. En el referendum OTAN, encara que AP propugnàs l'abstenció per motivació política, en el gràfic l'hem enquadrat amb el PSOE i altres forces de la dreta i centre-dreta; igualment, (encara que respectant els de la dreta que digueren que NO) hem enquadrat amb els partits d'esquerra tots els No.

El conjunt CDS-UM-PRD amb el seu comportament de 1982 a 1986, s'ha d'entendre apartir de l'esfondrament general d'UCD. És lògic que a 1982 tenguí pocs vots el CDS, acabat de néixer, i que a 1983 (Parlament) hagi de reconèixer-se a UM com a partit regionalista (no-nacionalista). A les Municipals de 1983, sols les forces de AP i UM concurreixen, i la diferència sols és d'un 30 % a favor d'UM. Evidentment els 76 que votaren POSE-PS-PC al Parlament de 1983 i Legislatives de 1982, hagueren de concentrar-se en les dues formacions locals: 28 cap a AP, i 44 cap a UM a les Municipals. En quan al PRD, que aquí venia a ser UM, hi ha que notar que el fet de que tan sols conseguís 157 vots (un 55 % de les municipals de 1983) ò (un 49 % de 1983 al Parlament), pot deure-se a les mateixes causes que a nivell nacional, la pròpia campanya publicitari, la imatge, i la degradació sufrida pels canvis de partit (UCD+CDS -UM-PRD), que dugueren a una falta de identificació transparent davant l'electoral general, que propiciaren altra vegada la fuga de vots cap al PSOE.

En quan a les Columnes 6ª i 7ª, signifiquen la poca implantació del nacionalisme (PSM) dins el poble, amb la tendència conservadora, i cap a la dreta. Més mínima és encara la implantació del PC(EU), si bé es desconeix la seva influència en el NO del Referendum OTAN ja que els NO no abarcava un espectre exclusiu de l'esquerra.

segueix a la plana 16

ve de la plana anterior:

És de preveure una major participació encara a les eleccions al Parlament i Municipals de 1987, com a conseqüència de l'augment progressiu de participació, si bé a les Municipals, si tant sols es presenten les candidatures de AP i de UM, els votants de l'esquerra (PSOE-PS-PC) s'hauràn de repartir altra vegada entre els de la dreta i centre-dreta.

El concepte de "vot útil" tan important en l'aspecte polític, no es té en consideració a la sociologia, ja que aquí tant sols s'analitzen uns comportaments, sense anar a cercar totes les motivacions. Políticament el vot que no treu diputat, o regidor, o jurat, etc. és perdut, és "in-útil". Sociològicament cada vot, -com cada un dels actes humans-, té el seu significat; de lo contrari, s'hauria de --- calificar de "inutills" tots aquells casos en

que no es consegueix un diputat o regidor, simplement perquè falten 2 o 3 vots; ò s'hauria de calificar de "inútils" el vot de "càstig" o l'abstenció, i la sociologia sols cerca el significat dels actes, independentment de la seva naturalesa.

Evidentment una valoració política del gràfic adjunt, pot tenir sèries divergències amb les nostres apreciacions aquí fetes, per lo que hem procurat limitar-nos a la consideració purament sociològica de la qüestió, de la que -sens dubte-, hi ha dues dades significatives que resumeixen el significat: la permanent de la 2ª columna, i el percentatge alt de participació.

--Andreu--

(Per a la Revista "SANTA EUGÈNIA").

Treballant al camp, mirau prim amb el foc

El foc és una eina molt útil, però també molt perillosa quan es fa servir per cremar rastalls, batzers i la llenya que sobra en haver podat. Aquesta feina provoca cada any molts dels incendis forestals de Mallorca. Per això la llei prohibeix, durant l'estiu, encendre gens de foc fins a 400 m. de la vegetació natural.

Amb el foc, hem de mirar prim.

Evitem els incendis forestals

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA
SERPREISAL

Mallorca
cada dia més

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIFUSIÓ I LA CULTURA

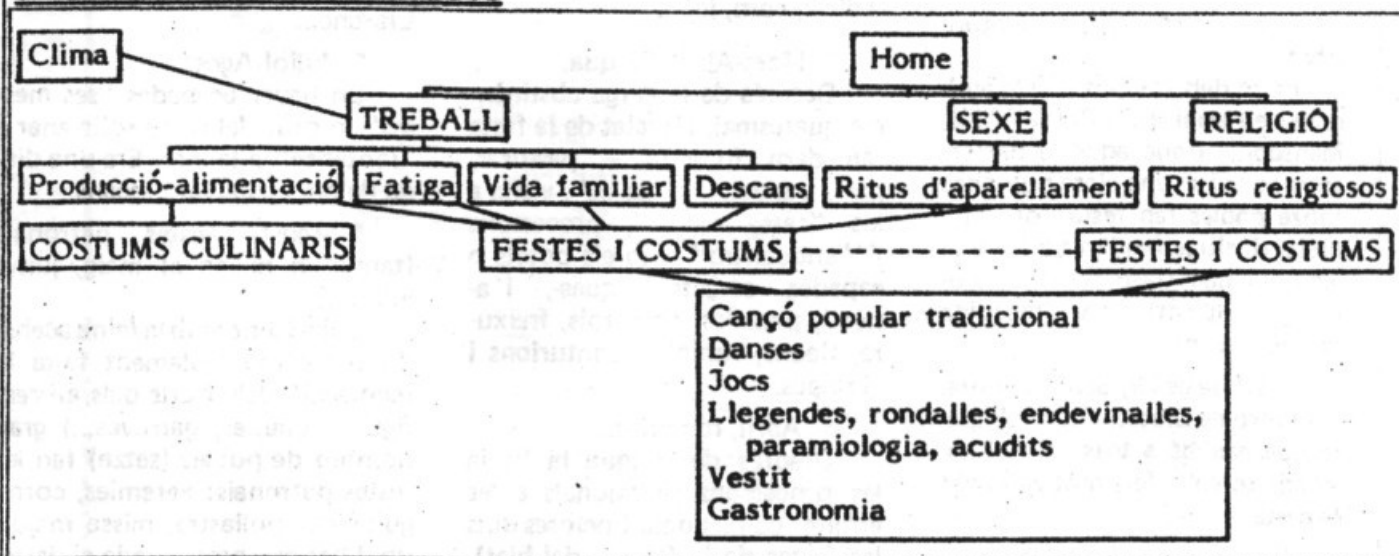
Comunitat Autònoma
de les Illes Balears
Conselleria de Cultura

Festes i costums

Associació Premsa Forana
de Mallorca

I - DIAGRAMA DE CONTINGUTS

II.- OBJECTIUS GENERALS

- Descriure el treball, sexe i religió com a elements determinants de festes i costums.
- Diferenciar els elements integrants de cadascuna de les festes.
- Comentar el sentit de participació.

Cada objectiu general enquadra les tres àrees -cognoscitiva, afectiva i psicomotriu- descrites en els estudis de Bloom.

III.- ELEMENTS REALS ACTUALS

- * 8 de setembre, Nativitat de la Mare de Déu.

Festa coneguda també pel nom de "la Mare de Déu dels missatges" al ésser la data del canvi de lloc de treball de la gent que treballava a les possessions. És inici i acabatall del cicle de les festes pre-cristianes del blat i, en definitiva, de tot el cicle agrícola. Sa importància és ben palpable al

ésser festa patronal o "patrona" de vuit pobles de Mallorca (a Santa Margalida es fa la festa de la Beata). Festa, idò, ben generalitzada i solament superada a nivell de calendari laboral i deixant de banda les "Festes Nacionals" - per Sant Antoni i les "segones" o "mitjanes" festes de Nadal i Pasqua.

- * 29 de setembre, Sant Miquel.

Comença el nou cicle anyal; inici caracteritzat pel sementer -la sembra- i la verema. Les nits comencen a allargar-se i... bon temps per anar de rondalles.

- * Octubre, festes del most. Després de la verema (i amb relleu especial a Binissalem). Cançons de picat, jotes i mateixes i... els fideus amb cabra salvatge, sopar dels "tais".

- * Octubre, cercada d'esclatsangs i altres bolets.

- * Octubre, fires.

Sobretot a la part meridional del Pla (Campos, Llucmajor, Porreres, Santanyí).

- * 21 d'octubre, Festa de les Verges.

Caracteritzada pels bunyols i les cançons.

- * 1 i 2 de novembre, Tots Sants i els Morts.

Temps de pau en el camp, eixarnar voreres, exsecallar... bon temps per recordar els avant-passats. Ahir repic de campanes tota la nit i misses a balquena.

- * Novembre, festa de l'Oliva (en acabar la collita)

- * Desembre, ses Matances.

Cal fer provisions de carn per a tot l'any mentre els blats van creixent. La gent va descansada i... s'hi escau un ball d'aquells tan vitencs!

- * 25 de desembre, Nadal. Festa solsticial i religiosa.

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIFUSIÓ I LA CULTURA

Matines, torró, coca de Nadal, el far familiar, neules, cançons, el nem...

- 1er de gener, Cap d'any.

S'inclou dins les festes nadalenques.

- 5 de gener, els Reis.

Significa l'acabatall de les festes nadalenques. Obsequis-ahir calçetins, avui juguetes- als infants.

- 17 de gener, Sant Antoni Abat.

Patró dels animals. Festa amb relleu especial a Sa Pobla, Artà, Manacor... i que aquests darrers anys ha sofert una clara puixança (onze pobles fan festa "oficial"; molts d'altres fan "mitja festa" i alguns l'han traspassada al diumenge següent). Va precedida dels foguerons.

- 20 de gener, Sant Sebastià.

Patró de Ciutat. Festa desapareguda gairebé a tots els pobles. Abans se solia fer, motivada per la pesta.

- 3 de febrer, Sant Blai.

Festa de caire religiós en la qual, a més d'untar el coll d'oli, es beneeixen els fruits ("senyorettes" de diverses formes, galetes, fruites...)

- Febrer, darrers dies.

Dies de bulla que precedeixen la quarema. "Sa Rua" a Ciutat, fresses i ximbombades pertot arreu; greixoneres dolces i de porc, ensaimades amb sobrassada... Dies forts, el Dijous Jarder i el Darrer Dia.

- Febrer-març, la Quarema.

Entra amb el Dimecres de Cendra. Temps d'abstinència i de sermons. Ahir abstinència radical, carn, joc...

- Març-Abril, Pasqua.

Després de la llarga abstinència quaresmal, l'esclat de la festa ramadera (pasqua = pasturar, pas). Cançons de "sales", visita a les "cases santas", processons i "enquentro" amb els botats o capades característiques, l'anyell, panades, cocarrois, freixura, flaons, rubiols... centurions i el salpàs.

- Abril, romeries.

Després de Pasqua hi havia les processons rogacionals a les ermites de Mallorca (incloses dins les festes de la florida del blat), avui convertides en "barenes" o excursions. Festa que, per imperatius de treball -no agrari- ha decaigut molt. Sobresurten la romeria de la Verge del Cocó i la del Puig de Sant Miquel.

- Maig, mes de Maria.

Antigament es feia gairebé a totes les cases. Avui solament es fa a les esglésies. (Abans alguns fins i tot l'adelantaven en quinze dies per no entorpir la sega de les faves).

- Maig, la tosa.

Operació consistent en tondre les ovelles. El pagès ho sol agafar com a una mitja festa que acaba amb un bon dinar.

- Maig, Moros i Cristians.

Festa guerrera, solament conservada a Sòller i Pollença.

• Juny, "Pel juny la falç al puny", diu l'acudit. Ja han començat les messes, el llarg treball de recollida dels cereals que no acabarà fins a l'amagatzematge de la palla. També se sol fer for-

matge i es recull la mel. Comença l'esclat de festes patronals.

- Juny, el Corpus.

Festa dels domassos i de les flors. Tradicions gegantines. A Pollença surten "les Àguiles" (dansa religiosa).

- 24 de Juny, Sant Joan.

Se solien sembrar clavellers. És la festa en què solia sortir "Sant Joan Pelós" (dansa religiosa) a Felanitx, Son Carrió, Sant Llorenç...

- Juliol-Agost.

En haver acabades "ses meses" la gent del camp solia anar a "rentar-se" a la mar. Era una diada de ple i guanyat descans.

• Agost, festes patronals (també n'hi ha al maig, juny, juliol...)

Coincidint amb la feina acabada del camp (solament falta la recolecció dels fruits dels arbres: figues, ametles, garroves...) gran nombre de pobles (setze) fan les festes patronals: xeremies, correguda del pollastre, missa major, un dinar que no es queda al darre i una bona revetla. També se solen ballar les dances religioses: "cavallets" a Pollença, Artà i Felanitx; "moratons" a Manacor i "cossiers" a Montuïri i Algaida (també solien ballar el dia de la "Mare de Déu Morta" -15 d'agost-)

ALTRES

3 de maig. Antigament festa de la Santa Creu. Es feia la benedicció dels fruits.

22 de maig, Santa Rita, advocada dels impossibles. Tradició agustiniana. Se solia donar una rosa.

29 de juny, Sant Pere. Dia 30, Sant Marçal (el sant del romàtic)

50 dies després de Pasqua, Cinquagema o Pasqua Granada. Festa del Regne d'Aragó, avui perduda. També era doble. Se segueix a Catalunya i Menorca.

Guillem Pont

DRETS DEL MALALT USUARI DEL HOSPITAL

● Avui el dret a la salut apunta sobretot en dues direccions: igualtat d'accés a les atencions sanitàries, i igualtat d'accés a les mesures necessàries contra els perills per a la salut, davant els quals l'individu o el grup se sent impotent.

● Dins el context hospitalari, els drets del malalt, sense deixar de ser un drets humans, adquireixen algunes particularitats. El malalt es troba inmergit en un ambient que li és estrany, i està envoltat d'un personal altament especialitzat. Això comporta el perill de que la responsabilitat en vers del malalt es trobi moltes de vegades molt repartida. El pacient té molt d'interlocutors, però aquests només li resolen espectes molt parcials i d'una manera excessivament tècnica, faltant-li, a vegades, una visió general del seu estat i situació.

1.- Rebre una assistència sanitària que posi al servei de la persona tots els recursos tècnics i humans en funció de la seva malaltia i de les possibilitats del centre, sense discriminació per raó d'edat, sexe, raça, ideologia, religió i condició socio-econòmica.

2.- Ser atès amb agilitat perquè els tràmits burocràtics no retardin l'assistència al malalt o el seu ingrés.

3.- Ser tractat, per part de tot el personal del centre, amb respecte envers la seva dignitat humana.

4.- Ser tractat amb respecte pel que fa a la seva intimitat personal.

5.- Ser tractat amb respecte i reconeixement en quant a les seves conviccions religioses i filosòfiques.

6.- Continuar mantenint la relació amb els seus familiars i amics i la comunicació amb l'exterior.

7.- Rebre informació comprensible, suficient i continuada.

8.- Disposar d'una història clínica i tenir-hi accés.

9.- Mantenir el secret sobre la seva malaltia i sobre les dades de la història clínica.

10.- Donar el seu consentiment escrit per a tractaments mèdics o quirúrgics, procediments i proves diagnòstiques més poc habituals i per a estudis d'experimentació clínica.

11.- Ser valorada la seva condició familiar i social.

12.- Ser informat degudament quan sigui necessari traslladar-lo a un altre centre i en aquest cas ser traslladat adequadament.

13.- Optar per abandonar l'hospital en qualsevol moment.

14.- Morir amb dignitat.

15.- Coneixer els seus drets, que aquests siguin ampliament divulgats entre els malalts i el personal de l'hospital i que siguin respectats.

16.- Presentar suggeriments i reclamacions sobre el funcionament de l'hospital i que aquests siguin estudiats i contestats.

● A tots aquests drets hi corresponen raonablement unes obligacions, que publicarem en una altra ocasió.

NOTICIARI

18 de maig: EXPOSICIÓ DE PLANTES I FLORS.

Tengué lloc l'anual Exposició de Plantes i Flors (possiblement la 28ª edició) en el local del Centre Parroquial. Es feren cinc categories, i quatre premis per cada una d'elles: a) Cossiols amb flor, a) Cossiols sense flors, c) Cactus, d) Rams de flors, i e) Rams silvestres. Procendent d'un obsequi es va rifar entre tots els participants un centre amb flors.

1 de juny: FINAL DEL CURS DE CATEQUESIS PARROQUIAL.

Es celebrà la jornada final de la Catequesis Parroquial, amb una excursió i dinar al camp, on es celebrà una Missa en el terme de Son Escaliva.

1 de juny: EXCURSIO 3ª EDAT.

Excursió per a la 3ª Edat i Jubilats preparada per la "Organització municipal". Es visitaren Sant Salvador de Felanitx, Porto Colom i Cala d'Or. Se va obsequiar a l'excursionista més vell, Joan Serra Llabrés (de 84 anys).

2 al 16 de juny: MITINGS PRE-ELECTORALS:

Es varen fer cinc mitings: el dia 2 el CDS. El dia 11 el PSOE, el dia 12 la CP, el dia 14 el PRD, i el dia 16 EU.

5 de juny: EXCURSIO 3ª EDAT:

Organitzada per la "Associació de la 3ª edat de Santa Eugènia es va fer una excursió en que es va visitar el Consell Insular (on foren obsequiats), el Museu de la Seu de Palma, el Museu Diocesà, el Poble Espanyol i la Granja d'Esporles (on també foren obsequiats).

19 de juny: FI DE CURS A L'ESCOLA SE SANTA EUGENIA:

Es va celebrar el final del curs escolar 1985-86, amb els nins i nines que feren diverses representacions teatrals en el local del Centre Parroquial.

20 de juny: ASSAMBLEA GENERAL DE FUTBOL:

Com cada any es celebrà l'Assamblea Genaral Ordinària del C.D.F. Santa Eugènia, tractant els sigüents temes:

- 1.- Lectura i aprovació del Acte anterior.
- 2.- Memòria d'activitats i presentació del balanç de la temporada 85-86 i la seva aprovació.
- 3.- Presentació del presupost de la pròxima temporada.
- 4.- Proposta sopar fi de temporada.
- 5.- Precs i preguntes. (veure planes deportives: pag 35).

22 de juny: ELECCIONS LEGISLATIVES GENERALS:

A les eleccions Legislatives a Santa Eugènia es tengueren amb aquests resultats:

Cens electoral: 748.
 Participació: 642. = un 82 %.
 PSOE: 111 vots.
 CP 248 vots.
 CDS 83 vots.
 PRD 157 vots.
 PSM 8 vots.
 EU 4 vots.(vd.pags.14-16).

29 de juny: ASSAMBLEA GENERAL DE CAÇADORS:

Tengué lloc l'Assamblea General Ordinaria Fi de Temporada la Societat de Caçadors "Puig d'En Marrón", amb el sigüent ordre del dia:

- 1.- Aprovació de l'Acte anterior.
- 2.- Resum de l'exercici anterior.
- 3.- Pagament de cuotes els dies 4,5,11 i 12 de juliol de 10 a 24 hores.
- 5.- Campionat de Caça.
- 6.- Apertura de Caça.
- 7.- Propostes d'urgència.
- 8.- Precs i preguntes. (Veures pags. deportives; pag 37.)

29 de juny-6 de juliol: EXCRUSIÓ A GALÍCIA:

Un grup de 51 persones realitzaren una excursió per terres de Galícia, visitant Santiago, La Coruña, Orense, Pontevedra, Ries Baixes, Madrid, Salamanca i Avila, baix la direcció de l'agència Kronos.

10 de juliol: GRUP CULTURAL PROGRESSITA TAUJA:

Al pis superior de la Casa de la Vila tengué lloc la presentació i primera reunió del denominat Grup Cultural Progressista Taujá.

12 de juliol: 26n ANIVERSARI ASSOCIACIO 3ª EDAT:

L'Associació Local de la 3ª Edat de Santa Eugènia, celebrà el seu 26n Aniversari amb una Missa pels seus associats difunts i un dinar al Restaurant de les Ollerries.

SERVICI MUNICIPAL AIGUA POTABLE:

Els interessats en disposar d'aigua potable del pou municipal des "Camp d'En Sec", poden passar previamente per l'Ajuntament a recollir les fitxes apropiades per al funcionament de l'automàtic de les instal·lacions.

OBRES PARROQUIALS:

Durant els mesos de maig i juny s'han realitzat a la Parròquia (a l'Església i a la Rectoria) importants obres de conservació o adcentement, de les que donarem més ample informació en el pròxim número.

LA METGESA "VINYET ROSSÉS"

* LA METGESSA VINYET ROSSÉS ÉS UNA DONA JOVE. FA UNS MESOS QUE ESTÀ EN EL NOSTRE POBLE I ÉS BEN CONEGUDA PER TOTS. LA CONVERSA AMB ELLA HA ESTAT MOLT INTERESSANT, ÉS UNA PERSONA MOLT OBERTA, SENZILLA, SIMPÀTICA I SOBRETOT, VALORA MOLTÍSSIM LES RELACIONS HUMANES.*

* EN PRIMER LLOC, MOS AGRADARIA SABER, ON VARES NÉIXER, ON ESTUDIARES...

-Jo vaig néixer a Sitges, és un poble de la província de Barcelona, és un poble ni molt petit ni molt gran, està vora de la mar. És un poble famós, es fan gran quantitat de coses, com és el festival de cine, de teatre, de rock, la Festa del Corpus... sempre seguit hi ha "mogudes".

Als 14 anys vaig començar estudiar el Batxiller a Barcelona. Cada dia anava i venia en tren. Als 18 anys vaig anar-hi a viure, quan feia Cou, i llavors tota la carrera.

Continuava anant a Sitges, estava molt vinculada al poble. Vaig fer la carrera al Hospital Clínic i pel "rotatori" (el darrer curs que és de pràctiques), vaig demanar per venir a Mallorca. Volia canviar i sortir de Barcelona.

* QUE RECORDES D'AQUESTS ANYS D'ESTUDIANT, ON VA TENIR MOLTA D'IMPORTÀNCIA EL MOVIMENT ESTUDIANTIL?

He viscut quantitat de històries i de "follons" a tots nivells. De sa meua facultat deien: "era la más combativa del distrito", quan jo feia primer i segon (1970-1971). Duia molt s'iniciativa i més tard començaren les altres facultats.

El Rotatori o curs de pràctiques el aconseguírem nosaltres. Varem fer tres cursos en dos anys, per poder tenir un any de pràctiques; les ferem perquè ho demanarem, ho exigíem i ho aconseguírem.

Hi va haver una temporada que cada setmana hi havia una manifestació i el lema era: "Más hospitales, menos policías" i altres lemes molt "catxondos". Anavem tots de bata blanca des de l'Hospital Clínic fins a la Universitat Central a parlar amb el Rector, amb pancartes...

Quan estudiava tercer i quart vaig viure l'experiència dels Comitès de Curs, Delegats

de Facultats, ja hi havia una mica de participació en el Claustre, mínima, però ja amb "cauces democràtics". Hi havia partits que ho apoiaven i altres que no, i els més extremistes que ho criticaven

El PSC-PSOE se va crear aquells anys, a partir de lo que es deia Convergència Socialista. Tot això era totalment subterrani.

Les facultats eren un niu "de izquierdosos", hi havia "50.000 partits", i això era lo pitjor, hagués estat més maco anar més units.

Era un moviment molt viu, molt maco; després de tot això, les facultats estan mortes, la gent hi va únicament per estudiar i fa pocs anys que eren un niu de fatxes, ara no ho sé.

* PER QUÈ CREUS QUE AVUI EL MOVIMENT ESTUDIANTIL HA MORT I LA JUVENTUT NO PARTICIPA TANT ACTIVAMENT DINS LA POLÍTICA?

Jo penso que la gent jove ha de ser rebel per definició, perquè és jove, aleshores lo primer que tens per rebel·lar-te és l'autoritat. Nosaltres ho teníem ben clar qui era l'autoritat i l'enemic; ara no està tan clar: qui més qui meyns té un pare socialista i la primera autoritat paterna és aquesta i, és clar, se passen a l'altra banda.

També als anys 80 han estat els anys del desencant. La meua generació, o una mica més grans, haviem de canviar el món, ens ho creíem.

Jo també, per exemple, vaig agafar la crisi; quan vaig acabar d'estudiar ja hi havia problema de "paro".

* QUAN TU ESTUDIAVES, LA FACULTAT DE MEDICINA ERA TAN MASSIVA COM ARA?

El primer curs eren 700 matriculats, no ferem selectivitat però ja entràvem per expedient o per notes; les classes ja eren massives, a algunes també estaven asseguts per terra.

La meua generació ha estat una generació "pont", nos ha tocat un poc de tot.

Jo penso que la massivitat a Medicina és fruit d'una mala planificació; si no fan falta metges, aleshores, la gent no hauria d'estudiar medicina.

● AVUI EN DIA, SOBREN O'FALTEN METGES?

Ara no fan falta metges, lo que passa és que estan mal distribuïts. Hi ha més de 10.000 metges en "paro".

A Mallorca estau molt bé, però a Andalusia i Castella, per exemple, falten metges, o millor dit, falten places.

Ara estam en un moment de transició entre els ambulatoris i els centres de salut. Aquests son una alternativa bona a les consultes massificades dels ambulatoris.

Es volen treure la figura del metge escriptent que només fa receptes perquè no té temps de res més, té dues hores i mitja de consulta.

En canvi en els centres de salut s'intenta treballar en equip, metges d'assistència primària, fer històries clíniques, controlar més a la gent, controlar el barri, el mig ambient, l'alimentació i l'educació. Treballen sis hores diàries.

Els centres de salut volen ésser una xarxa sanitària, connectada amb l'hospital regional o provincial, que possibiliti als metges fer recitatges a l'hospital, que puguin visitar als seus malalts...

Això, si estàs tot sol no ho pots fer; en canvi en equip, sí que és possible.

Es vol descentralitzar tots els serveis, que no per tot s'hagi d'anar a Son Dureta o a l'Ambulatori del Carme.

● ESTÀS A FAVOR DE LA LLEI DE INCOMPATIBILITATS?

Jo estic a favor de les incompatibilitats, perquè hi ha hagut molts d'abusos.

Ara bé, penso que no s'ha de perseguir al metge que fa feina a la pública i llavors té temps per fer privada; ho trobo bé, mentres que una feina no perjudiqui l'altra.

Però hi ha hagut casos vertaderament flagrants. Fa devers 6 anys, vaig viure un cas d'un metge que cobrava tres o quatre sous de feines públiques, i també tenia consulta privada; llogava un altre metge que li feia la feina pública, i a més el pagava molt menys de lo que cobrava ell; a més de ser incompatible, era un explotador.

Això passava quan va començar a haver-hi problemes de paro, i aleshores feies qualsevol cosa.

Avui en dia està més controlat, es comproven les firmes... També hem de reconèixer que la classe mèdica (el gran especialista, no el metge de poble) és molt potent. Ha tingut molt de poder, i fixa't que totes les reformes que s'han volgut fer, s'han fetes i després s'ha tornat una passa enrera.

● HAS FET CAP ESPECIALITZACIÓ, O T'HAS QUEDAT A MEDICINA GENERAL?

Lo que m'agrada més de la medicina, és la Medicina de Família i General. M'agrada estar a un poble. Ara bé, hauria de fer alguna especialització per anar bé; faria Medicina de Família o Ginecologia. A mi no m'agrada el gran hospital, ni tampoc els laboratoris.

● A QUINS POBLES DE MALLORCA HAS ANAT COM A METGE?

Pobles on estat llarg temps, han estat, en primer lloc Sóller, Ses Salines -on he estat com a titular-, Muro i Santa Eugènia. També he estat a Urgències a la Creu Roja i a altres llocs de Palma.

● QUINES DIFERÈNCIES I SEMBLANCES HAS VIST EN ELS POBLES ON HAS ESTAT?

Per mi, cada poble de Mallorca és diferent. Sóller, per exemple, és un poble gran, amb mar, muntanya, tren..., ells ho diuen: "Sóller és una illa dintre una altra illa", i és veritat. A més, xerren afrancesat; tenen una història molt distinta a altres pobles que he conegut. És el cas de Santa Eugènia que guarda una gran semblança amb altres pobles petits del pla. Ses Salines, també ho trobo diferent. Son gent molt oberta i senzilla, simpàtica, i molt treballadora de la terra. Mig poble fa feina a Sa Vall i gran part a la Colònia de Sant Jordi. Son super oberts, molt diferents del pla i de Sóller. Amb tot i amb això, trobo normal que la gent de les Illes sigui tancada, lo raro seria que fossin oberts.

● QUE PENSES DE LA MEDICINA NATURAL, QUE ARA ESTÀ TANT DE MODA?

Estic totalment d'acord amb la Medicina Natural, l'Homeopatia i l'Acupuntura. Trobo que no s'ha d'anar en contra de la Medicina Natural per anar en contra de la medicina tradicional, ja que han sortit totes dues del mateix lloc. Per exemple la "tiroxina", que és un medicament per el cor, està treia d'una planta que es diu "digital"; hi ha molts de casos com aquest.

Tampoc s'ha de dir que "no" als medicaments, perquè també són importants.

Jo crec que la medicina Natural ha de ser una disciplina més, una tècnica o una ajuda més, dintre de la formació integral del metge.

S'ha abusat i s'abusa dels medicaments, jo recepto moltes de tisanes de camamilla, til·la, anís estrellat, etc., i a la gent l'hi agrada i crec que en fan cas.

● FA UN MOMENT HAS PARLAT DE LA "HOMEOPATIA", MOS PODRIES EXPLICAR EL SEU SIGNIFICAT?

L'Homeopatia és la contrària a l'Aleopatia que és la medicina tradicional; aquesta parteix de la base de que per anar en contra d'un mal has de fer lo contrari del mal. Per exemple, si un té acidesa, li has de donar una "alcalino", que és el contrari de l'àcid i així ho neutralitzes.

En canvi, l'Homeopatia diu que s'ha d'anar a la llei dels similars i no dels contraris. S'ha de donar la medicina en petítisimes dosis perquè el teu còs reaccioni amb defenses i així pugui combatre la malaltia. Un exemple molt clar són les vacunes i estan totalment incorporades dins la Medicina tradicional.

● FINS A QUIN PUNT EL FACTOR SICOLOLÒGIC TÉ QUE VEURE AMB LES MALATIES?

Les malalties són quasi totes psicosomàtiques. Jo vaig tenir un mestre que deia: no està malat el qui vol sino el qui pot; això vol dir que la malaltia o la infecció estan aquí, però hi ha tres persones que l'agafen i tres que no l'agafen. Els qui l'agafen és perquè tenen les defenses més baixes, perquè estan més neurotitzats, perquè hi han pensat més, perquè les ve de família, i el component psicosomàtic és importantis-

sim. Lo que vull dir amb això és que no hi ha malalties, hi ha malalts, i els malalts no només són ells, sino que és la seva forma de viure, de menjar, de treballar, de pensar, i lo feliços que són...

● QUINA ÉS LA MALATIA MÉS COMÚ AL NOSTRE POBLE?

Sens dubte és la diabetis. Lo més sorprenent aquí és que hi ha un tant per cent elevat de gent que ha arribat a una situació irreversible, com és l'amputació de les extremitats.

La diabetis és una malaltia endocrina, degenerativa i hereditària. No s'hereda la diabetis, sino la predisposició a tenir-la:

A Santa Eugènia hi ha quantitat de gent diabètica, i altres encara no ho són, però tenen la glucèmia elevada; això vol dir que tenen un tant per cent de sucre a la sang, molt elevat.

● PER QUÈ HI HA UN PERCENTAGE TAN ELEVAT DE DIABETIS?

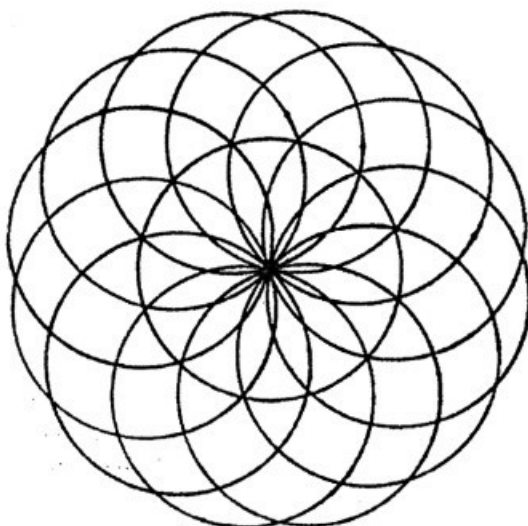
Perquè aquí la gent se casa entre ells, entre parents i, per tant, hi ha moltes més possibilitats de predisposició a l'enfermetat.

Si un té, per exemple, la mare o el pare diabètics, té una certa disposició a contreure la malaltia. Aquesta predisposició serà encara més grossa en el cas de que siguin el seu pare i la mare diabètics.

Mª Antònia.

★ NOTA DE LA REDACCIÓ:

Una vegadaiempresa l'entrevista comprovam que l'escriptura correcta del llinatge de la Metgessa és Rosés, amb una sola "s". Disculpau.

ve de la plana 12:

Proposam l'elaboració d'un pla de normalització lingüística (a nivell de cada regió administrativa de les terres de llengua - - - catalana) que estableixi les grans línies de la planificació de l'extensió de l'ús del català.

Proposam l'elaboració i execució d'un pla de foment i coordinació de la recerca sociolingüística, que superi l'actual dispersió dels estudis i recerques, per tal de permetre el seguiment de l'evolució del procés de normalització lingüística i orientar-ne la planificació.

Proposam la protecció i promoció de les llengües no-castellanes per part del govern de l'estat espanyol. Aquesta proposta es fa també extensiva als altres estats.

Proposam la ratificació per part del Parlament espanyol, del conveni europeu de cooperació transfronterera i, quan s'escaigui, de la carta de les llengües minoritàries europees.

Proposam que el potenciament de les activitats de l'Institut d'Estudis Catalans, i l'ampliació de les seves representacions territorials.

Es demana que totes les entitats científiques, acadèmiques i culturals facin una reunió de conjunt i s'assignin parcialment per sectors tasques concretes de normalització sense duplicar esforços, i que periodica-ment revisin les seves tasques.

Demanam a l'estat, a tots els governs autònoms i institucions representatives que facin una declaració sobre la unitat de la llengua, sortint al pas de manipulacions informatives interessades.

Proposam mesures per augmentar la consciència lingüística i millorar les actituds dels ciutadans.--
(continuarà al pròxim número).

- **Grupo «NUEVO»**
Núñez de Balboa, 6 (Iglesia Anglicana)
Teléfonos 29 50 87 y 23 11 69
Reuniones: Lunes 21'30 y Sábados a las 20 h.
- **Grupo «HORIZONTE»**
General Riera, s/n. (P. de S. Francisco)
Teléfono 25 28 03
Reuniones: Miércoles y Viernes a las 20 h.
- **Grupo «SERENIDAD»**
Héroes del Baleares, 28 (P. de Cristo Rey) - INCA
Teléfonos 26 20 71 y 50 04 44
Reunidos: Jueves a las 20 h.
- **Grupo «SOBRIEDAD»**
General Riera, s/n (Parroquia de S. Francisco)
Teléfono 23 11 69 y 26 20 71
Reuniones: Martes y Jueves a las 20 h.
- **Grupo «INTERNACIONAL»**
Núñez de Balboa, 6 (Iglesia Angélica)
Teléfono 23 11 69 y 29 50 87
Reuniones: Jueves a las 20 h.
- **Grupo**
.....
.....
Reunidos:

ALCOHOLICOS ANONIMOS

RELACION DE GRUPOS AREA 14ª (BALEARES)

OFICINA CENTRAL DE SERVICIOS
AREA 14ª

General Riera, 75 (P. de S. Francisco)
Teléfono 23 11 69
(Contestador Automático)

PALMA DE MALLORCA - Apar. 1015

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I A CULTURA

MIKE OLDFIELD

Neix l'any 1955, el 25 de magi, i es dona a conèixer publicament amb la seva germana Sally, anomenant-se Sallyangie. Separat artísticament de la seva germana, Mike forma el seu propi grup anomenat Barefet que tengué molt poca vida. Quan desfà aquesta banda, dirigeix les seves passes cap al "Whole Word" de Kevin Ayers. Més endavant, en Soft Machine Ayers reuneix a músics tant distints i sorprenents com Robert Wyati, David Bedford, Lol Coxhill o el propi Oldfield. En 1971, Mike es separa del grup i emprèn la seva pròpia carrera artística. Després de la "Premier" en viu en el Queen Elisabeth Hall de Londres al juny de 1973, Mike Olfield passaria a formar part dels més destacats músics de música pop contemporànea durant tota la dècada del 70 i els que duim dels 80.

Déu anys més tard, al juny de 1983, toca a l'estadi Wembley Arena aprofitant l'ocasió de presentar el seu propi segell i també una nova orientació musical.

Des de fa dos anys Mike intenta esgotar totes les vies que la música electrònica ofereix a l'actualitat i bona prova d'això son els seus dos recents treballs titulats respectivament "Discovery" i la banda sonora dels film "The Killings Fiels", immillorables mostres de capacitat de treball i de la creativitat d'un multi-instrumentista que utilitza de forma sorprenent la tècnica anomenada "Fairlight" i que li proporcionarà l'oportunitat de combinar sons exòtics i harmonies poc emprades de forma poc ortodoxa fins al moment.

X I S C O

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

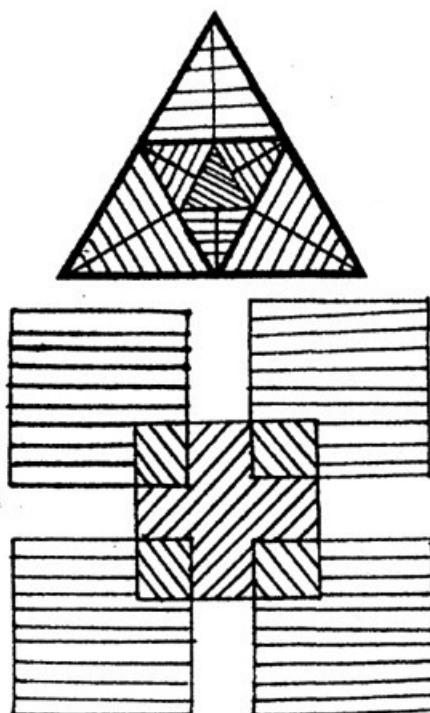
referents a:
ALIMENTS

Barbarisme	Forma correcta
ALMIBAR	almívar
ANXOA	anxova
ATUN	tonyina
CALDO	brou, suc
FIAMBRES	carns fredes
JAMON	cuixot, pernil
MAIS	blat de les Índies
MANTEQUILLA	mantega
MERMELADA	melmelada
PASTEL	pastís
QUEMA	crema
SIFON	sifó

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

"CÒM SÀBER SI SOM ALCOHÒLIC"

- 1ª.- La beguda és causa de que no vagi a fer feina?
- 2ª.- El fet de beure, fa desgraciada la meua família?
- 3ª.- Beg jo perquè me sent a disgust amb la gent?
- 4ª.- Beg fins a tal punt que ja afecta a la meua reputació?
- 5ª.- He tengut remordiments de consciència després d'haver begut?
- 6ª.- He tengut dificultats econòmiques pel fet d'haver begut?
- 7ª.- Quan beg, freqüent males companyies o un ambient de condició inferior?
- 8ª.- Me'n oblit del benestar de la meua família quan beg?
- 9ª.- Des de que beg, me falta ambició?
- 10ª.- Me sent obsessionat pel desig de beure a certs moments del dia?
- 11ª.- Desig beure una copa l'endema dematí?
- 12ª.- Tenc dificultats per dormir, després d'haver begut?
- 13ª.- Han disminuït les meves aptituds des de que beg?
- 14ª.- La beguda compromet la meua posició o el meu negoci?
- 15ª.- Beg per fugir de les preocupacions o les molèsties?
- 16ª.- Beg d'amagat tot sol?
- 17ª.- He anat perdent la memòria d'ençà que beg?
- 18ª.- El metge, m'ha fet cap tractament contra l'alcoholisme?
- 19ª.- Beg jo per reafirmar la confiança en mí mateix?
- 20ª.- He estat internat a una clínica o a alguna institució a causa de l'alcoholisme?

+ SI HE CONTESTAT AFIRMATIVAMENT A UNA D'AQUESTES PREGUNTES, PER VENTURA SOM ALCOHÒLIC.

+ SI HE CONTESTAT AFIRMATIVAMENT A DUES D'AQUESTES PREGUNTES, HI HA GRANS POSSIBILITATS DE SIGUI ALCOHÒLIC.

+ SI HE CONTESTAT AFIRMATIVAMENT A TRES O MÉS DE TRES PREGUNTES, INDISCUTIBLEMENT SOM UN ALCOHÒLIC.

+ AQUEST QÜESTIONARI, UTILITZAT PEL L'HOSPITAL DE JOHN HOPKINS, BATIMORE, MD., SERVEIX PER DETERMINAR SI UN PACIENT ÉS O NO ÉS ALCOHÒLIC.

GUST DE VIURE

M'agrada tant poder viure
una vida sossegada
i no el córrer ni el patir
que ara tenim en usança...

M'agrada becar en silenci
dins la clastra soleuada,
assegut en el pedrís
de pedra viva picada.

M'agrada molt sentir ploure
rebotant dalt la teulada,
quan estic a dins el llit
durant la freda hivernada.

M'agrada quan el vent siula
pels retxats de la portassa,
i tenir els peus ben calents
davant la flama daurada.

M'agrada molt també veure
amb la nostàlgia anyorada
com quan a l'hivern de ple
cau una blanca nevada,

i observar de dins ma cambra
la celestial blancura
que s'esten per tot el camp
ple d'encís i d'hermosura.

M'agrada molt més la calma
d'una tranquila pobresa,
que l'alegre benestar
d'una fecunda riquesa.

M'agrada més el somriure
de la innocent infantesa
que el riure sempre forçat,
de la societat burgesa.

Deixau-me fer amb ma locura,
vull viure així com m'agrada;
no vull esser un esclau
del poder ni d'una paga.

M'agradaria amb deliri,
a la gent poder convèncer
que viure amb tranquil·litat,
no és res que no es pugui vèncer.

Tià Coll

L'ESTOL

Drets com un fus a punt per filar,
miraven tots cap al cel blavós,
topaven amb la força d'anemorar,
com partits per la llança, dos,

rodaren a l'infinit foscós,
sense poder alenar

l'aire calent i enverinat
d'aquella bufada traidora,

i perseguits de la font de tota vida.
Per altres fou jugar, volar o
somniau que ben prest arribarien
a bon port on hi era l'existència.

De totes les flors només una, era
la bona per olorar i perdre les
maldats acumulades en el caminar,
i aquesta feia que tots junts
seguissin a l'estol.

Bernat fill de rei

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

UN CONSELL AL TEU SERVEI.

Cada any el Consell Insular de Mallorca du a terme nous projectes per garantir millors serveis públics a totes les persones que viuen a la nostra illa. A la vegada manté i incrementa els que ja hi ha. I tot això ho fa a través de les seves àrees d'actuació.

ÀREA ECONÒMICA

☐ Promoció del turisme. ☐ Protecció de l'entorn amb campanyes de neteja de platjes i el nostre lloc. ☐ Impuls de la nostra indústria i comerç. ☐ Accions de millora de la ramaderia i l'agricultura.

ACCIÓ SOCIAL I SANITAT

☐ Hospital General. ☐ Hospital Psiquiàtric. ☐ Llar de l'Infància. ☐ Llar de la Joventut. ☐ Llar dels Ancians. ☐ Patronat Verge de la Salut. ☐ Hospital de Nit.

☐ Centre de Prevenció de l'Abús de Drogues. ☐ Grup d'Educació Sanitària a les Escoles. ☐ Elaboració del Mapa de Serveis Socials de Mallorca.

ÀREA DE CULTURA I ESPORT

☐ Ordenació d'arxius propis i d'altres organismes. ☐ Difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i la Biblioteca Artesana. ☐ Impuls del coneixement i l'ús de la nostra llengua. ☐ Difusió del nostre folklore. ☐ Elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en els municipis. ☐ Foment de l'iniciació i pràctica de tot tipus d'esport.

ÀREA DE COOPERACIÓ I ORDENACIÓ DEL TERRITORI

☐ Elaboració del Pla d'Obres i Serveis per dotar els pobles de l'infraestructura bàsica. ☐ Manteniment de la xarxa viària pròpia (39% de les carreteres mallorquines). ☐ Servei de Prevenció i Extinció d'incendis i Salvament.

El Consell Insular de Mallorca treballa intensament des de aquestes quatre àrees perquè a la nostra illa es pugui viure cada dia millor, amb totes les comoditats, salut, i un constant enriquiment cultural. L'avanç en aquest sentit ha estat continu durant els vuit anys de funcionament del Consell, i els fruits obtinguts, molt nombrosos. Per això, avui ens sentim satisfets de la feina feta, i a la vegada, plens d'il·lusió per incrementar-la cada any.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

ESCUTS I LLINATGES

ARROM : la família d'aquest nom se va introduir a Mallorca en la conquesta, quan Joan Tomas Arrom acompanyà a ella a D. Jaume I i en el repart general li assignaren les Alqueries " Otromax", de cinc jovades i " Benicomparad Acernia" de quatre jovades, en el terme de Montuiri.

El capità Arrom en 1.571 va lluitar en el combat naval contre el móros per D. Joan d'Austria.

Son armes d'aquesta família un camp blau amb dues estrelles de color d'or de vuit puntes cada una, separades per una banda vermella enmig del camp.

JAUME : Llinatge antic provinent de la vila de Santa Maria.

Gabriel Jaume natural de Santa Maria va ser un dels militars que més se va lluir en la Guerra de l'independència, i morí gloriosament en 1.810 a Tarragona amb el títol de capità d'infanteria.

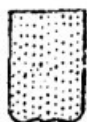
Gabriel Jaume en 1.462 era jurat d'aquesta ciutat i regne Nofre Jaume va ser un dels millors botànics que ha tingut Mallorca. Va morir a Palma en 1.815.

D. Bartomeu Jaume Prevere, metge teòleg, va ser un home molt aplicat en veure, llegir i escriure damunt les antigues cròniques de Mallorca. Va reunir una voluminosa col·lecció de llibres, per il·lustrà l'història d'aquesta illa.

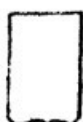
Son armes d'aquesta família tres conques de plata en camp vermell.

Els colors dels escuts se interpretaran d'acord amb el dibuix coincident:

OR

PLATA

VERMELL

CEL

NEGRE

VERT

MORAT

IMPOSTS MUNICIPALS (segle XIX)

En els capítols anteriors hem vist quines eren les necessitats econòmiques del nostre Ajuntament mitjançant segle XIX; avui dedicarem aquesta plana a veure quines eren les fonts per obtenir els ingressos necessaris per cubrir el pressupost municipal.

Com tota institució pública, l'Ajuntament es finançava, i segueix fent-ho així, mitjançant un sistema d'impostos dels que destaquem els tres més importants:

ELS CENSOS: S'anomenava així als impostos ordinaris que pagava cada unitat familiar.

"LA DERRAMA": Era un impost extraordinari que es fitxava per cubrir el dèficit per la insuficiència dels altres impostos.

EL JORNAL PERSONAL: És l'únic que encara és vigent tal com abans, per tant no hi ha perquè explicar-ho; el que sí podem dir és que la recaudació d'aquest impost era destinada generalment a millores públiques, com verem a la construcció del camí de les Alqueries.

Apart de la importància econòmica hem de tenir en compte que les llistes de censals, és a dir, de contribuents, tenien una importància afegida que podem anomenar política, ja que eren l'únic sistema de control a l'hora de convocatòries electorals. En aquests sentit no era com ara que hi ha un padró municipal d'habitants i un cens electoral independents; abans només hi havia el padró confeccionat en base a les unitats familiars que formaven els contribuents.

Però per ventura el que constitueix l'aspecte més característic i diferenciador de la situació actual, és el sistema de la recaptació d'aquests impostos, que no era realitzat per l'administració, sino que era subastat entre els particulars que s'oferien a fer-lo. Les condicions que l'Ajuntament posava no eren moltes, com es pot veure en el següent tros tret de l'Acte municipal de la sessió extraordinària de 18 d'agost de 1856:

"...acordó dar el Ayuntamiento dar a pública subasta la recaudación de la contribución de la derrama, el impuesto del jornal peersonal y los censos que se prestan a este Ayuntamiento todo de este año; siendo condición expresa que el premio de recaudación con referencia a la derrama no puede exceder del 2 por ciento, y el de los demás el 4 por ciento..."

Evidentment el recaudador havia de presentar comptes a l'Ajuntament, i aquest, a Hisenda de la Diputació Provincial. De totes maneres podem dir que el benefici era considerable, ja que un promig de 2'5 % damunt els ingressos municipals podia representar més de 200 h practicament netes pel recaudador.

"PRINCIPIS D'ESTIU"

Pel que fa a la temporada de cinema pareix que l'estiu ha començat abans d'hora i el poc interès de les cartel·leres comença a ésser evident, és quan arriben de fora les pel·lícules de segona importància -generalment les que han lluitat per algun Oscar sense aconseguir-lo- i per altra banda es tornen dur a la pantalla films d'anys anteriors.

Pel que fa al cinema espanyol, aquest atur de l'estiu és encara molt més evident; després de la poca fortuna de Carlos Saura i el seu AMOR BRUJO als festivals de Berlín i Cannes, no es parla de res, excepte algun comentari -lo més confús possible- sobre el que es prepara per a la temporada vinent.

L'únic que ha sabut, o que ha pogut, rompre aquesta monotonia ha estat Fernando Fernán-Gómez i precisament per presentar una bona pel·lícula: MAMBRU SE FUE A LA GUERRA, de la que, endemés de director és principal protagonista.

Pot ésser un film mal definir, ja que en ell es mesclen lo còmic i lo tràgic de tal manera que produeixen una doble visió de les coses: una l'aparent i l'altre de fons, d'interpretació del vertader sentit de les coses. D'aquesta manera es poden veure les coses bones dels moments més tràgics i els caïres amargs dels moments de rialles.

La història del film és ben senzilla: un vell republicà enterrat en vida durant

la dictadura, surt una vegada mort el dictador i intenta tornar a fer la seva vida. Aquesta senzilla trama, que podria haver derivat molt bé en un sainet polític de poc gust i pitjor qualitat, és conduït perfectament pel director-actor fins a convertir la pel·lícula en una reflexió sobre el sentit del pas del temps.

El desenvolupament d'aquesta història és, en algunes escenes, magistral, sobre tot les que mostren la relació del vell republicà amb la seva família: el retrobar-se amb la seva dona i el conèixer el nét; anècdotes conduïdes de tal manera que conviden a la reflexió, no només de lo quotidià sinó també de lo permanent a l'essència del homes. Tot mesclat amb referències polítiques de l'anomenada transició democràtica.

El principal defecte que es pot atribuir a la pel·lícula és el de que el seu guió no acaba d'estar ben lligat i les històries colaterals que hi ha en torn a l'argument central presenten desconexions que rompen el ritme del film, i si bé contribueixen en alguns casos a donar una nota còmica, en altres rompen totalment la història distorsionant la percepció de la narració de l'argument central.

P.M.

SANTA EUGÈNIA
REVISTA LOCAL PER A LA CIVILITACIÓ I LA CULTURA

Club Deportivo de Futbol SANTA EUGENIA

El passat 8 de juny va esser un dia històric pel Club de Futbol Santa Eugènia. A la tercera temporada dels caminars futbolístics del Club Taujà s'ha aconseguit el que tot equip desitja: ascendir de categoria. El Santa Eugènia ho ha fet brillantement, a base de voluntat, constància, feine, suor, ... Com deia l'entrenador Parera "els quasi onze mesos de feine han donat el seu fruit. Hem aconseguit un extraordinari forma física i un acoplament bastant acceptable. No s'ha perdut cap partit a ca nostra."

De cara a la lliguilla d'ascens, es varen intensificar els entrenaments perquè cada partit era una història distinta. Aquest curt, però penós camí, començava amb un resultat poc esperançador davant al que seria el campió: el Poblense. Recordem que front els altres adversaris, a ca seva, va obtenir resultats d'escàndol. El 4 a 0 contra el Sta. Eugènia es podria considerar de normal i just.

El primer equip que visitava el Pou Nou fou el Porreres Atc. La lluita va esser de poder a poder; el domini del joc fou alternant i es varen veure jugades de molta qualitat. Al final, un solitari gol donava la victòria als de casa; els porrerencs cercaven desesperadament el gol de l'empat, que haguessin pogut ob-

tenir si no hagués estat per dues intervencions afortunades d'en Ferrà.

El següent partit va esser contra l'Atc. Son Gotleu, l'etern e incòmode rival dels taujans. Allà es va jugar un dels pitjors partits de la temporada; manca d'idees, desenteniment entre els jugadors, faltes tècniques, ... que juntament amb l'actitud provocativa i l'agressivitat dels palmesans, i l'actuació parcial de l'àrbit, constituïa un lamentable espectacle. Del joc visitant, només es salven 10 minuts (amb el marcador 1 a 1) dels 85 que es jugaren, perquè l'àrbit va pitar abans de l'hora.

Acabada la primera volta de la lliguilla, amb una renda negativa (dos partits perduts per un guanyat), es presentava un partit molt important contra el Poblense. Conscients del poder físic i tècnic dels poblers, el Sta. Eugènia va plantejar un partit seriós basat en la neutralització dels millors homes de l'atac visitant, que pel centre no conseguïen ocasionar perill. Els seus recursos es limitaven per les ales on quasi mai podien acabar les jugades. Les defenses foren les línies que més acertaren en la seva funció, tant d'un com de l'altre equip. Al minut 76 arriba el gol taujà que significava la consecució de dos punts, quedant aleshores empatats aquests dos equips. Porreres Atc. comanda la classificació en 6 punts.

Era aquest el conjunt amb qui s'enfrentava el proper diumenge. El canvi del grup B era el favorit. Però la realitat dels norante minuts fou un altre. Un Santa Eugènia, pretòric de moral i força, va borrar del mateix camp municipal de Porreres un equip que es va veure assombrat pel joc desenvolupat pels taujans. S'ha de destacar sobre tot la segona part (la primera acabava amb el resultat de 1 a 1) on les característiques eren prou clares: seguretat a la defensa i porteria visitant, un centre del camp dominat pels dos Joans (Jaume i Canyelles) i una delantera que es podia permetre el luxe de jugar en dues puntes, Amengual i

P. Crespi, el Pichichi del Sta. Eugènia amb 19 gols.

Pedro Crespi, autèntic protagonista del partit. De totes formes, predominà damunt de tot el joc de conjunt i la velocitat. El 1 a 4 final deixava amb la boca oberta als qui assistiren a Porreres, perquè poc esperaven un resultat tant clar.

Al final de la jornada, es produïeix un triple empat a 6 punts; Poblense i Santa Eugènia, que havien de jugar al seu camp al cap de vuit dies, eren els qui ho tenien millor damunt el paper.

A la darrera diada, es rebia la visita de l'Atc. Son Gotleu, que aconseguí un punt d'aquest partit després d'anar molt de temps per davant al marcador. A cinc minuts del final, Juan Antonio aconseguia l'empat. Els palmescans s'en duïen el tercer punt també a costa dels taujans; però els set punts obtinguts i una meritòria segona plaça d'ascens demostra que l'èxit és pels qui tenen una regularitat.

La taula definitiva de la lliguilla quedà així:

	Guanyats	Empatats	Perduts	Punts
Poblense	4	0	2	8
Sta. Eugènia	3	1	2	7
Porreres Atc.	3	0	3	6
Atc. S. Gotleu	1	1	4	3

Campió 3ª Regional.....Poblense

Subcampió 3ª Regional....SANTA EUGENIA

TAUJÀ: fet SOCI, o,

RENOVA el teu CARNET

i ja som 256 !

- CARNET INDIVIDUAL 2.000 Ptes.
- " MATRIMONI 3.000 "
- " JUBILATS 1.000 "
- " JUVENILS 500 "

Informació a qualsevol directiu.

ASSAMBLEA GENERAL C.D.F. SANTA EUGÈNIA

El divendres 20 de juny - va tenir lloc l'Assamblea General Ordinària del Club Deportiu de Futbol Santa Eugènia. Amb l'assistència de quasi tots els directius i un cinquantenar de socis, començava l'acte amb una Salutació del President D. Jaume Bibiloni. Referint-se a l'ascens de l'equip deia que "el Club, jugadors, directius, socis i aficionats, en general, estam d'enhora bona".

Seguidament i tal com indicava l'ordre del dia, es tractava el primer punt en qüestió: Lectura i Aprobació de l'acte de l'assamblea temporada 84-85. El Secretari D. Tolo Mateu va llegir la mateixa quedant signada per una representació dels socis.

El tresorer D. Mateu Canyelles exposava el balanç econòmic de la temporada 85-86 i el pressupost per l'any - qui ve.

Per més detall, els lectors poden profunditzar el tema si es remeten a les ressenyes referides a Ingressos i Despeses que després oferim (per mediació del mateix Club).

La següent qüestió de l'ordre del dia es referia a la proposta de fer un sopar "final de temporada". Donat el vist i plau dels socis - assistents, es senyalava la data: el 12 de juliol.

Dins el capítol de precis i preguntes, va sortir el tema de l'entrenador, de les altes i baixes de la plantilla. Es digué que "la continuïtat del mester queda pendent de confirmació per part de l'interessat, que ha d'estudiar unes ofertes". Les baixes a conseqüència del servei militar són les d'en Ramon Parets i Bernat López; i la d'en Juan Antonio per qüestions professionals. En relació a les altes, no sortiren none, però es digué que s'està en contacte amb dos o tres jugadors.

Una altra pregunta es referia a si hi ha projectes de fer feine amb els al.lots mes joves. "Hi ha possibilitats de montar una escola de futbol si continua en Parera - com entrenador", era la contestació a la mentada qüestió.

En contestació a altres preguntes, es digué que no s'està previst canviar l'hora de jugar els partits, pel que cap pensar que se guiran essent els diumenges l'horabaixa.

Pel que fa menció a les quotes dels socis, es va dir que no sofriran modificacions.

Formulades altres preguntes de menys importància, es donà per acabat l'acte, que havia durat uns tres quarts d'hora.

Noticia-Flash

Noticia - Flash Noticia - Flash Noticia - Flash

En la data 2-7-86, Joan Parera, l'actual entrenador del C.D.F. Santa Eugènia, mantingué una reunió amb la Directiva del Club a la que confirmava la voluntat de seguir entrenant l'equip durant la temporada 86-87.

Noticia - Flash

Noticia - Flash Noticia - Flash Noticia - Flash

INFORMACIÓ ECONÒMICA C.D.F. SANTA EUGÈNIA

Transcrivim l'Acte econòmica que la Junta Directiva ens ha proporcionat perquè els socis sàpiguen el que es fa amb els doblers.

Con fecha 28-06-86 se cierra el ejercicio contable de la - temporada 1.985-86, siendo el balance, el que a continuación se relaciona:

RESUMEN INGRESOS TEMPORADA 1.985-86

29-06-85	1.- Saldo inicial temp. 85-86	162.346,-
	2.- Ingresos por cuotas de socios	408.000,-
	3.- Recaudación del Bar	216.949,-
	4.- Recaudación de publicidad	50.000,-
	5.- Recaudación de taquilla	136.690,-
	6.- Subvenciones	160.000,-
	7.- Donativos, (socios, entidades y colaboradores) ..	63.587,-
	8.- Recaudación Lotería de Navidad i Rifas	257.870,-
	9.- Intereses Cta./cte., del Club	137,-

Suma total de Ingresos...1.455.579,-

RESUMEN GASTOS TEMPORADA 1.985-86

1.- Mantenimiento Campo de Fútbol y Vestuarios ...	279.555,-
2.- Gastos Federación Territorial de Fútbol	82.472,-
3.- Gastos de Arbitraje	83.320,-
4.- Gastos Botas y Vestuario jugadores	114.785,-
5.- Gastos lavar equipajes del Club	50.500,-
6.- Gastos Bar del Club	127.254,-
7.- Gastos Generales	293.935,-
8.- Gastos Cenas y torradas Jugadores, Direct., soc.	162.176,-
9.- Gastos Servicios Entrenador	150.000,-
10.- Gastos Masajista	59.247,-

Suma total de gastos.....1.403.244,-

Vistos los Ingresos y Gastos, queda un Saldo a favor - del Club, de CINCUENTA Y DOS MIL TRESCIENTAS TREINTA Y CINCO pesetas (52.335,-).

A 28-06-86, firman el acta económica
el Presidente y Tesorero del Club.

Mikel.-

S O P A D E L E T R A S

GRAMATICA

ACENTO
ADJETIVO
ADVERBIO
AFIJO
CASO
COMA
DATIVO
FRASE
GENERO
GUION
HIPERBATON
LAISMO
LEISMO
LEXICO
NEUTRO
ORACION
PARRAFO
PUNTO
RAIZ
SINONIMO
SUFIJO
SUJETO
TEMA
TERMINO
TIEMPO
VERBO

4

- Este crucigrama se rige por la siguiente regla: Encontrar palabras en la sopa, dispuestas horizontal, vertical o diagonalmente, en uno u otro sentido.

C T S A N E T Z S H P
P A A I D E L O I U F
F E M T N J V P S A L
P R O O E I E T S E R
E E A I C R O T X A N
D I S E B F M I I E O
A A J A A R C I U V O
I D T R R O E T N O O
A O R I J F R V V O J
N A M I V O O E D I I
P I F I R O R I T A F
O U J E N B O N C O A
S O N E O O U E S L S
S E U T N P N A E U T
G T A D O T M I J E N
R R T B O E S E S O E
T M T U I G N
O O S C U T O
J E A I A S L
T R O L A D A
O N O C O L T

...DROGUES? ★★

★★★★

SIGUES TU MATEIX;

VALS MOLT MÉS...

